

Software Bus

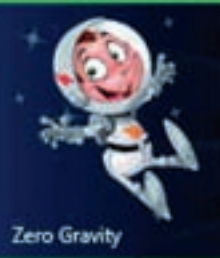
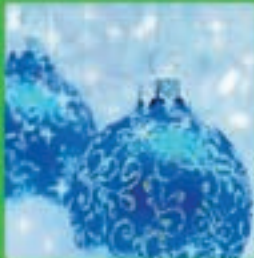
Popular Session

Using the Windows Runtime from C# and Visual Basic - C#, Visual Basic and the .NET tools have first-class support for the /b

picstream

5

Zero Gravity

Alarms

Een filmpje maken
Ubuntu, quo vadis?

HCC!digital, een terugblik

Back-up naar een clouddienst

Feestdagen voor boekliefhebbers?

Eerste kennismaking met Windows 8

7

2011 6

Officieel orgaan van hcc!CompUsers interessegroep

Inhoud

- 1 Voorpagina
- 2 Inhoud
- 2 Van de redactie
René Suiker
- 2 Bij de voorplaat
- 3 Lange-termijndenken
Henk van Andel
- 4 Even voorstellen ...
DiscTeam
- 5 HCC!digital 2011, een terugblik
Ger Stok
- 6 Digifoto op excursie
Isja Nederbragt
- 9 Hernieuwde kennismaking
Arda Gerkens
- 10 Eerste kennismaking met Windows 8
Hans van Baalen
- 11 Korte Tips & Trucs
Henk van Andel
- 12 Advertentie PC-Active
- 13 GigaHits 2011-6
Henk van Andel
- 14 Ubuntu, quo vadis?
Hans Lunsing
- 16 Een filmpje maken
Piet Baaijens
- 19 Muziek opnemen met de pc
Evert Vinkeborg
- 20 Back-up naar een clouddienst
Jan Stedehouder
- 22 Windows 7 en IPv6
Ruud Uphoff
- 25 Advertentie NBMI
- 26 Veilig surfen en GigaHits
Henk van Andel
- 28 Adressen en Etiketten in OpenOffice (2)
Cees Otte
- 31 Colofon
- 32 Feestdagen voor boekliefhebbers?
Ernst Roelofs

Bij de voorplaat

Er wordt alweer gewerkt aan een opvolger van Windows 7. De naam? Voorlopig: 'Windows 8'. Het Platform Windows bekeek de 'developers-versie' en brengt verslag uit.

Van de redactie

Voor u ligt alweer het laatste nummer van 2011. En daarin blikken we vooral terug maar natuurlijk ook vooruit. We kijken terug op een jaar waarin de zomer nat en de herfst warm was, op een jaar, waarin de crisis zich voortzette, waarin Steve Jobs overleed, waarin de tablet echt opkwam en waarin Osama Bin Laden aan zijn einde kwam en de Arabische lente begon. U weet, ik kijk graag verder dan alleen de computer-hobby, zonder hier nu een politiek blad van te willen maken, maar er is natuurlijk wel een link in dit alles te ontwaren.

In nummer 5 schreef ik over Twitter. Twitter en Facebook hebben veel losgemaakt in de wereld. Niet allemaal goed, maar het heeft wel de Arabische lente mogelijk gemaakt. En veel van de moderne oorlogsvoering is natuurlijk ook op informatietechnologie gestoeld. Tja, we hebben het over Kerstmis en dan kijk je terug.

In het afgelopen verenigingsjaar is er weer veel voorgevallen. Lang niet alles ging van een leien dakje, maar problemen traden vooral op achter de schermen. Toch zal het u verbazen hoeveel energie het af en toe kost om alles steeds maar weer op orde te krijgen. Maar we doen het gelukkig graag.

In het afgelopen abonnement jaar zijn we er, denk ik, ondanks alles, weer in geslaagd zes keer een mooie SoftwareBus aan u voor te leggen. De problemen zijn voornamelijk intern gebleven en werden stilletjes opgelost. We hebben het clubgehalte weten te versterken met veel aandacht voor onze activiteiten en evenementen, en de aansluiting met onze GigaHits is verbeterd.

Het komend jaar zullen we op de ingeslagen weg voortgaan en proberen onze Platforms nog meer ruimte te geven. Zo willen we er nadrukkelijker op sturen dat elk Platform ook in elke SoftwareBus iets te melden heeft. Binnen onze vereniging gebeurt zo veel, dat moet te doen zijn. Ook willen we inhoudelijk het beste blad binnen de HCC blijven. Daarvoor kunnen we nog steeds kopij gebruiken, ook al moesten we de laatste maanden soms al kopij doorschuiven.

Ook gaan we inhoud geven aan uw wens om meer korte tips en trucs. We hebben dat ooit eerder gedaan, maar het werd steeds onderbroken. Nu gaan we er echt een vaste rubriek van maken.

Normaal ga ik in mijn voorwoord wat dieper in op de inhoud. Met mijn weerspiegelingen hierboven is de ruimte echter al bijna op, dus ik zou zeggen, ga gewoon zelf het blad ontdekken en laat u verrassen.

Ik hoop dat we in het nieuwe jaar met heel veel plezier en enthousiasme de SoftwareBus, CompUsers, de HCC en heel Nederland kunnen blijven verbeteren en dat we met elkaar, met begrip voor elkaars positie en standpunten, mogelijkheden en onmogelijkheden, op een constructieve manier blijven samenwerken. En ik spreek de hoop uit dat we, daar waar we dat de afgelopen tijd wat minder goed deden, er het komend jaar beter in zullen slagen.

Want het motto was, is en blijft: 'Vóór, dóór en mét de leden'.

Ik wens u heel fijne kerstdagen, een fantastisch uiteinde en een heel goede start van 2012.

Namens heel de redactie: fijne feestdagen!
Tot volgend jaar.

Je wilt ook iets schrijven in de SoftwareBus? Neem dan contact op met: redactie@compusers.nl
Sluitingsdatum volgend nummer: 12 januari, bezorging: 31 januari

René Suiker,
hoofdredacteur

● Lange-termijndenken ●

Enkele weken geleden had ik het genoegen aanwezig te zijn bij een presentatie in Breda van Al Gore, de vroegere vice-president van de USA. Hij sprak voor een ABN AMRO-publiek uit de financiële wereld. Al Gore is de evangelist van de kwade gevolgen van ons energiegebruik. Hij is ook de man achter de film 'An Inconvenient Truth' en heeft de reputatie hypocriet te zijn wegens zijn hoge persoonlijke energierekening.

Hij bleek een boeiende spreker. Nee, laat ik het liever houden bij de term 'evangelist'. Heel boeiend. En hij wist zich aan te passen aan het publiek met wat voorbeelden uit de financiële wereld. Eén voorbeeld wil ik hier naar voren brengen, omdat het ook te maken heeft met computers.

Beurzen worden meer en meer beheerst door computers. De 'Flash Crash' van 6 mei 2010 was hier een toonbeeld van. Binnen enkele minuten zakte de Dow Jones 9%, maar herstelde zich ook weer binnen een half uur. Dit werd veroorzaakt door beleggingsprogramma's die een verkoopsignaal zagen en massaal begonnen te verkopen. Al Gore stelde voor om orders op de beurs verplicht tenminste één seconde gestand te moeten doen.

De moraal was: we moeten aan de lange termijn denken en niet kortzichtig zijn. Zijn volgende voorbeeld maakt dit nog duidelijker. Niet de zenuwachtige brokers in de 'dealing rooms' met twaalf computerschermen en acht telefoons in hun handen bepalen de opdrachten op de beurs. Ze reageren te langzaam, alleen een muisklik kost ze al 500 milliseconden! Er is een speciale glasvezelkabel aangelegd dwars door de USA van Los Angeles naar Manhattan, zodat opdrachten enkele milliseconden eerder op de beurs aankomen en de computers nog sneller kunnen reageren. 'Mind you, they care about only a few milliseconds'.

De moraal van het verhaal was, dat korte-termijndenken tot een catastrofe leidt voor de aarde. Om te voorkomen dat we in 2042 omkomen in een verzengende hitte, veroorzaakt door het broeikaseffect dat we zelf met de CO₂-uitstoot creëerden, moeten we nu aan duurzame energie gaan denken.

Ik wil geen stelling nemen in het wereldwijde dispuut omtrent de klimaatverandering door het broeikaseffect. Het is een omstreden onderwerp. Ik werk in Wageningen en ontmoet daar regelmatig professoren — van wie er één in de kringen van Al Gore opereert — die daar heftig over kunnen discussiëren.

Maar de moraal van het lange-termijndenken past in deze kersttijd ook prima bij ons, computerhobbyisten. Laten we tijdens de kerstdagen eens wat gas terugnemen om na te denken over de waarden van het leven en onze toekomst.

Dit schreef ik overigens op 'Black Friday'. Eerst verwarde ik dat met 'Black Monday', de beurscrash in 1987. Maar door de vele 'Black Friday Deals' in mijn InBox ging ik eens verder zoeken. Het is de vrijdag na Thanksgiving (één donderdag) in Amerika, waarop de meesten vrij hebben en massaal beginnen in te kopen voor de kerstperiode.

Eén van de verklaringen voor de naam is dat dit de enige dag is waarop de detailhandel zwarte cijfers schrijft. Ondanks de energiecrisis en ondanks de financiële crisis blijkt de Black Friday van dit jaar een historische topper. Mede door de cyberwinkels op internet.

Leren we het nooit? Is Al Gore een roepende in de woestijn?

Henk van Andel,
Voorzitter hcc!CompUsers

● Even voorstellen ... ●

In de vorige SoftwareBus werden in het artikel over HCC!digital min of meer terloops vier nieuwe discs van CompUsers aangekondigd. En die waren er ook op 4 en 5 november.

Dank zij de inspanningen van een viertal CompUsers Platforms en het DiscTeam.

Alle vier zijn ze verpakt in keurig bedrukte kartonnen insteekhoesjes. Ze zijn verkrijgbaar in onze eShop (www.CompUsers.nl/eShop). De prijzen staan hieronder vermeld.

MultiMediaMaX 2012

Opnieuw brengt CompUsers ter gelegenheid van HCC!digital (voorheen: HCC!dagen) de MultiMediaMaX 2012 uit. En opnieuw met een capaciteit van 8,5 gigabyte.

Aan deze MultiMediaMax werkten de CompUsers Platforms DigiFoto, DigiVideo en Muziek mee. De eindredactie kwam weer voor rekening van het Platform DigiVideo.

Je zult zien dat een aantal programma's Media Centers zijn. Je maakt hiermee snel een 'smart tv'. De MultiMediaMaX 2012 kan opgestart worden met een 'live' versie van GeeX-boX. Ook besteedt de MultiMediaMax 2012 veel aandacht aan het fenomeen 3D.

DVD-ROM 8,5 Gb Zie www.CompUsers.nl/eShop; prijs € 6 incl. verzendkosten en btw

DigiFotoDisc 2012

De programma's op deze disc werden door de coördinatoren van het CompUsers Platform DigiFoto zorgvuldig geselecteerd. Met deze disc heb je meteen een vrij complete set programma's die de DigiFotograaf nodig heeft bij zijn hobby.

Bij de selectie is vooral gelet op de aanschafprijs van de programma's. De meeste zijn helemaal gratis en vaak tevens Open Source. Op deze disc presenteren we de winnende en de genomineerde foto's van de DigiFotoWedstrijd 2011 met als thema 'reizen'.

CD-ROM 700 MB Zie www.CompUsers.nl/eShop; prijs € 4 incl. verzendkosten en btw

Privacy en Veiligheid 2012

Dit is de eerste CD-ROM van het CompUsers Platform Privacy & Veiligheid. En gezien de steeds grotere bedreigingen door internet vrezers we dat er nog vele moeten volgen.

De software op deze disc is zorgvuldig geselecteerd. Hiermee bieden we een vrij compleet spectrum om je privacy en veiligheid te waarborgen. Maar er zijn ook programma's die demonstreren hoe bijvoorbeeld anderen jou je wachtwoorden kunnen ontfutselen.

We hopen dat je deze Privacy & Veiligheid 2012 disc vooral zult gebruiken voor preventie. Want daar is hij vooral voor bedoeld.

CD-ROM 760 MB Zie www.CompUsers.nl/eShop; prijs € 4 incl. verzendkosten en btw

Cloud Computing & Veiligheid 2012

Cloud computing wordt steeds belangrijker. Het gaat dan vooral om opslag van je gegevens ergens op een internetserver en het gebruik van programma's die op een internetserver staan in plaats van op je eigen computer. Het heeft voordelen. Je kunt toe met een simpele computer. Een harde schijf en een CD/DVD-ROM drive heb je in principe niet meer nodig. Programma's kopen en installeren is ook niet meer nodig.

Met de CompUsers Cloud Computing & Veiligheid 2012 CD-ROM kom je een heel eind in de 'cloud'. Je hebt daar geen (dure) Chromebook voor nodig, elke computer is er in principe voor geschikt.

CD-ROM 700 MB Zie www.CompUsers.nl/eShop; prijs € 4 incl. verzendkosten en btw

● HCC!digital 2011, een terugblik ●

Ger Stok

Zou na de (weder)geboorte van de HCC-beurs in 2010, de versie van 2011, nu HCC!digital genaamd, de stijgende lijn kunnen oppakken en versterken? Een kort verslag.

De editie van vorig jaar (2010) van de aloude HCC-dagen gaf de burger moed. Leuke thema's, goede lezingen, druk bezochte koopjesmarkt en, niet geheel onbelangrijk, een flink aantal bezoekers, ondanks het feit dat er nogal wat gesteggel was of de beurs nu wel of niet zou doorgaan. Het bracht weer een beetje de glans en het oude gevoel van weleer terug. Wat dit betreft waren de verwachtingen voor de 2011-editie dan ook hoog gespannen.

Maar de eerste teleurstelling bekruipt je al bij het betreden van de hal. De opzet is qua thematiek niet logisch en de aanduidingen van wat waar en wanneer te volgen is, is ronduit belabberd (de plattegrond op de HCC-site vermeldt zelfs niet de stand van de CompUsers gg). Een en ander is nog verder afgeslankt ten opzichte van vorig jaar, en de totale vloerooppervlakte doet denken aan een lokale computerbeurs in de jaren '90.

Maar iets kan klein zijn en toch fijn, nietwaar? Er is een breed aanbod van lezingen, daar zal ongetwijfeld iets van m'n gading bij zijn. Ja, Windows 8 is een hot thema en die lezing is prima te doen. Evenals de specifiekere (kleinere) lezingen over bijvoorbeeld Computer en Veiligheid.

De lezingen met een maatschappelijke achtergrond in het Strato-theater kunnen

mij echter niet boeien, en gezien de bezetting van deze lezingen kunnen mede-hobbyisten dat ook niet zo waarderen. De doorsnee HCC-er is begaan met zijn specifieke hobby en/of interesse groep, wil problemen die hij ondervindt bij het uitvoeren van zijn hobby oplossen en gaat op zoek naar gelijkgestemden, of is op zoek naar nieuwigheden.

Dat hij en passant nog een ontbrekend stukje hard- of software kan scoren is zeker mooi meegenomen. Hij is minder geïnteresseerd in vraagstukken als: 'Wie is de baas van het Internet' en 'Jonge ondernemers en de overheid'.

De Interessegroepen dan, kwamen die goed uit de verf? Sommige, zoals de Flight Simulator ig wel, al was het alleen maar om hun imposante opstelling met een zestal grote schermen en doorlopende demo's, maar andere totaal niet. Onduidelijk bleef wat zij te bieden hadden en vaak ging het om algemeen bekende zaken. Ik kreeg niet de indruk dat er uitgepakt werd met thema's die speciaal voor deze beurs waren bedacht en ontwikkeld.

Dan de hardware-markt maar. Toch altijd een hot item op elke HCC-beurs! Nou, we kunnen kort zijn. Een mager aanbod en ik vraag me inmiddels af of er nog wel Nederlandse handelaren bestaan, want de

voertaal op dit gedeelte van de beurs is overwegend Duits. Daar is op zich niets mis mee, maar zit iemand wel te wachten op een Duitse XP-softwarelicentie, die je met een hoop gedoe moet ombouwen naar een Nederlands programma?

CompUsers gg kreeg vlak voor beurs te horen dat hun lezingen-programma geen doorgang kon vinden. Een onbegrijpelijke move. Sinds jaar en dag behoren zij tot de best bezochte bijeenkomsten op de beurs. Gelukkig konden we met de thema's Android, Linux multimedia, Cloud computing, Windows 7 en 8, Netwerken en internettelefonie, 3D, Digitale fotografie en Vraagbaak op veel waardering van de bezoekers rekenen.

Ik heb geen al te positief beeld overgehouden van deze beurs en met mij de nodige bezoekers aan de stand, die in min of meer bedekte termen aangaven zich te beraden op een volgende keer, dan wel zeiden het in de toekomst voor gezien te houden. Alleen al het feit dat de hal na 15.00 uur leeg begon te lopen en het merendeel van de bezoekers het voor gezien hield, lijkt me een teken aan de wand. Jammer, zeker een gemiste kans om het tanend aantal leden binnen boord te houden, laat staan om weer in ruime mate nieuwe leden te werven. Afwachten of er nog een versie 2012 van HCC!digital zal volgen. Maar of ik hem zal bezoeken ...

● Digifoto op excursie ●

Isja Nederbragt

Op 29 oktober 2011 was het weer zover. De fotosafari, dit najaar dicht bij huis en voor iedereen goed bereikbaar: we fotograferen rondom de haven van Scheveningen.

Het Brouwcafé

Richard Morgan

De start

We ontmoeten elkaar bij het Brouwcafé, aan de binnenhaven. Een heel bijzonder café. Ze brouwen hun eigen bier. Wij beginnen met een kopje koffie en een (kennismakings)praatje. Dan gaat iedereen zijns weegs, alleen of met een maatje.

De haven

Vooraf de haven met de beroepsvaart krijgt aandacht. De vele details op de kade en op de boten vragen erom gefotografeerd te worden. Scheveningen heeft een eerste en tweede haven, een voorhaven en een buitenhaven. De buitenhaven loopt door naar zee, geflankeerd door havenhoofden. Daar zijn niet alleen fotografen te zien, maar ook wandelaars, fietsers en hengelaars. Bij goed weer is vanaf de havenhoofden de Maasvlakte te zien.

Het strand

Het strand staat op zijn kop, door de werkzaamheden die al een tijd worden uitgevoerd. Breder dan ooit ligt, na opheffen van het strand, de zee wel tachtig meter van de boulevard af. Een hele wandeling dus, als je wilt zwemen of langs het water wilt lopen. De

is afgelopen, inmiddels afgebroken. Wat rest is veel rommel. De Pier van Scheveningen is vanaf het hele strand te zien. De vuurtoren van Scheveningen steekt boven het bouwterrein uit en wordt omgeven door graafmachines en zo meer.

Er lopen veel mensen op het strand, langs de branding en over een tijdelijke betonweg, die als boulevard dienst doet. Door kijkgaten in de schutting kan je zien hoe het er met de bouw voorstaat. Het is er ook goed fotograferen.

Het dorp

Scheveningen zelf is van oorsprong een vissersdorp. Het heeft nu een gezellig centrum. Scheveningen heeft zo zijn eigen architectuurstijl die op diverse plekken is terug te vinden. Ook dat is het fotograferen waard.

Het beeld van de vissersvrouw, uitkijkend over zee, wachtend op de terugkeer van de vissers, staat nu niet aan zee. Als de verbouwing van de boulevard klaar is, wordt het teruggeplaatst naar zijn oorspronkelijke plek, hoog boven het water.

De haven

Nick de Krom

Rommel op het strand

Anette Morgan

Strand vanaf de Pier

Jan van de Broek

Schippervrouw

Jan van de Broek

Tijdelijke boulevard

Isja Nederbragt

De Pier

Een enkeling bezocht, na een stevige wandeling, de Pier van Scheveningen. Die levert een prachtig uitzicht over stad, strand en zee.

Nee, de digifotografen gingen niet bungee jumpen, dat spektakel is goed voor spectaculaire foto's, niet om zelf te doen.

Het ontmoetingspunt

Het Brouwcafé aan de Lelykade, aan het water van de Tweede Haven, is het contactpunt. Kopje koffie, later een lekkere lunch en kletsen over fotografie en alles wat erbij komt kijken. Er is het gevoel dat je ook hebt op een reünie. Wist je dat een 'frisse wind' een heerlijk kruidig biertje is dat in het café zelf is gebrouwen? Het smaakt heerlijk als afsluiting van de dag.

Strand in renovatie

Isja Nederbragt

Bungyjumping

Hans Lunsing

Bewerken van de foto's

Digifoto is niet alleen een club van fotografen, maar vooral van fotografen die geïnteresseerd zijn in het digitale deel van het fotograferen.

Dat komt na thuiskomst uitgebreid aan de orde als de oogst aan foto's wordt bekeken.

Het platte weer levert vlakke foto's op. Dat wordt aangepakt door ze te bewerken: aanpassen van histogram, het verhogen van het contrast en zo nodig verscherpen.

Horizonnen worden rechtgezet, perspectief aangepast en uitsneden gemaakt.

Een aantal foto's wordt naar zwartwit omgezet, met ook hierbij aandacht voor contrast en uitsnede. Er worden zowaar ook een panoramafoto en een paar pinholefoto's gemaakt.

Presentatie

Een deel van de foto's wordt naar een centraal punt opgestuurd, zodat er een presentatie kan worden gemaakt. Die

wordt het komende jaar op de bijeenkomsten van CompUsers gedraaid, zodat iedereen kan genieten van

Scheveningen en zijn omgeving.

Proost, op de volgende excursie

Zwart-wit

Jos van den Berge

Panoramafoto

Richard Morgan

Hernieuwde kennismaking

Arda Gerkens

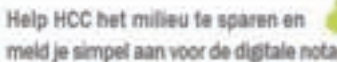
directeur-bestuurder HCC

HCC! in de buurt.

Kerst is bij uitstek de tijd in het jaar om relaties goed aan te halen. Om hoogtepunten en dieptepunten van het afgelopen jaar nog eens de revue te laten passeren. Een tijd voor reflectie, zoals dat zo mooi heet. Veel bedrijven bedanken hun medewerkers met een of ander kerstpakket, fairtrade, biologisch, duurzaam. Tegenwoordig is er keuze te over om ook met een kerstpakket te laten zien waar je als bedrijf voor staat. Ook sturen we een kerstkaart naar vrienden en relaties, met een vriendelijk woord en goede wensen voor het nieuwe jaar.

En als we dan die kaarten schrijven, realiseren we ons ook vaak dat we sommige mensen eigenlijk te weinig zien en spreken. Iedereen heeft zo zijn 'vaste clubje' waar regelmatig mee wordt afgesproken, maar er zijn er altijd die je wel een heel warm hart toedraagt, maar die eigenlijk nooit komen. Ook al zijn ze wel uitgenodigd. Je bent bevriend, maar toch zie je elkaar te weinig. Waarom werkt dat zo?

Zo is het ook met onze club. Niets menselijks is ons vreemd. Ook wij hebben vrienden, leden, die we veel te weinig zien en spreken. We nodigen ze wel uit voor allerlei bijeenkomsten, events en inloopmiddagen, maar ze komen niet. Herkent u dit? Wij vragen ons af waarom. Wat is de reden dat u bijvoorbeeld niet naar bijeenkomsten gaat? Niet deel neemt aan activiteiten? We zijn er met z'n allen juist voor elkaar. Daarom zijn we een vereniging. Om te delen, om kennis en informatie met elkaar uit te wisselen. Elkaar te helpen. Ieder met zijn of haar expertise. Misschien heeft u wel een bepaalde expertise waar grote behoefte aan is binnen onze club en het maakt dan niet uit of u incidenteel of structureel deze expertise wilt delen. Iedereen is welkom. Ook als u niet een bepaalde expertise heeft, maar wel behoefte heeft aan kennis en informatie. Alleen we weten het niet. En dat is ontzettend jammer.

We willen graag met u kennismaken. Weten wat u van ons verwacht. Wat kunnen wij als HCC doen om u beter te bedienen? Wat mist u in onze vereniging? Zijn er drempels? Wellicht wilt u deze dagen even de tijd nemen om hier over na te denken. Laat ons dan weten welke ideeën of vragen u heeft. Met uw opmerkingen kunnen we ons aanbod verbeteren en als vereniging ook beter in uw behoefte voorzien. Wilt u ons helpen? Dat kan!

Stuurt u mij een e-mail met uw reactie. Ik kijk uit naar uw bericht. Het adres is: samen@hcc.nl.

Arda Gerkens
directeur/bestuurder

—● Eerste kennismaking met Windows 8 ●—

Hans van Baalen

De eerste ontwikkelversie van Windows 8 is al een tijdje uit. Het CompUsers Platform Windows heeft natuurlijk deze versie onder de loep genomen. Microsoft pakt het deze keer anders aan en heeft al in een vroeg stadium voor een breed publiek een developersversie ter beschikking gesteld. Deze is te downloaden van de Microsoft-site en is in 32- en 64 bit-versie beschikbaar. Helaas alleen Engelstalig.

De systeemeisen vallen mee. Dit is de eerste keer dat een nieuwe versie minder eisen aan het systeem stelt dan zijn voorganger.

- Processor: 1 Ghz
- Geheugen: 1 MB RAM (2 MB voor de 64 bit-versie)
- 20 GB Harddiskruimte
- Grafische kaart die minstens DirectX 9 ondersteunt
- Multitouch-scherm als optie

Installatie

Wij installeerden Windows 8 naast Windows 7 op een Packard Bell All-in-One-pc, uitgerust met een touchscreen (aanraakscherm), een Celeronprocessor en 3 GB intern geheugen. Het installeren ging eigenlijk van een leien dakje. Windows 8 installeert zich netjes naast Windows 7 en je krijgt bij het opstarten via de bootmanager de keuze aangeboden voor een dual boot naast Windows 7. En bovendien ging het vergelijken met de voorgangers bijzonder snel. Werkelijk een verademing!

Zowel tijdens de MegaCompUfair op 25 september in De Bilt, als tijdens de HCC!digital op 4 en 5 november in de Jaarbeurs, heeft het CompUsers Platform Windows op deze pc Windows 8 gedemonstreerd en kon je zelf

kennismaken met de nieuwe touchscreen-bediening van Windows

Waar is mijn bureaublad?

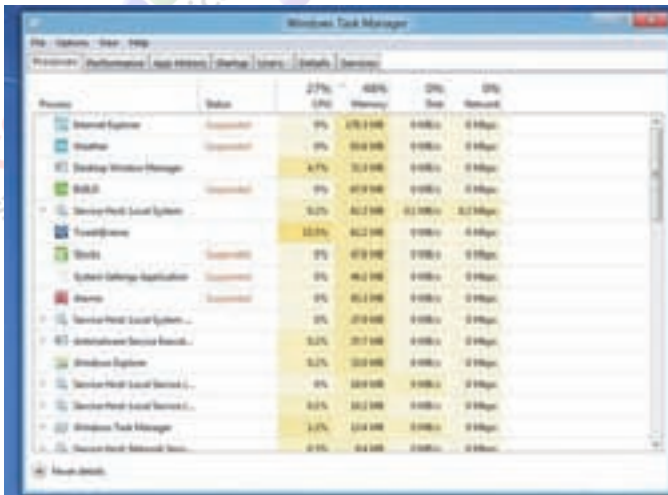
Na het opstarten kom je in de nieuwe interface van Microsoft, genaamd Metro. Dit vervangt het vertrouwde Start-menu. Dit is ook terug te vinden op de Windows Phone 7 versie. Bij de vorige versie werd blauw als basiskleur gebruikt; nu voert groen de boventoon.

Op het scherm bevinden zich tegels, in het Engels 'tiles' genaamd, van waaruit een programma opgestart kan worden. Deze tegeltjes zijn interactief met het onderliggende programma. Zo laat de tegel van het weerbericht de lokale temperatuur zien. Een principe dat we eigenlijk al kennen van de zogenaamde 'widgets', maar nu consequent doorgevoerd in het Metro-ontwerp.

Het scherm laat zich via de bekende veegtechniek bedienen, zoals we dat bij iOS (iPhone, iPad, iPod) en Android-telefoons of tablets kennen. Maar of dit ook handig is voor de standaard pc-gebruiker in een 'desktop'-omgeving, vragen we ons echt af. De interface laat zich wel soepel bedienen en is ook na enig oefenen met alleen een muis goed bedienbaar. Wel is merkbaar dat deze versie de voorkeur geeft aan bediening via een touchscreen.

We zeiden al dat we Windows 8 naast Windows 7 installeerden. Ook Windows 7 was op deze All-in-One-pc prima via het touchscreen te bedienen, maar in Windows 8 is dit consequenter doorgevoerd en het Metro-ontwerp is erop afgestemd. Met natuurlijk vooral telefoons en tablets in gedachten.

Er is wel een tegel die ons op een standaard bureaublad brengt. Maar zodra je de startknop selecteert, kom je toch weer op de Metro-interface.

Een aantal menu's moeten te voorschijn komen als je van boven naar beneden of van rechts naar links veeft. Bij ons beeldscherm was dit vaak niet mogelijk, omdat de dikke kunststof rand de eerste millimeters van het beeldscherm slecht bereikbaar maakt.

Nieuwe programma's kunnen in de toekomst via de appstore gekocht of gratis gedownload worden. Het tegeltje voor de winkel is wel aanwezig, maar werkt nog niet.

Sneller starten

Het eerst wat ons opviel was, dat je de programma's niet meer op de gebruikelijke manier afsluit. Je schakelt eigenlijk over van het ene naar het andere programma. Het besturings-systeem zorgt ervoor dat vorige programma's niet meer actief zijn en geen belasting meer vormen voor de CPU. Dit is mooi te zien in de nieuwe taakmanager.

Deze techniek zorgt ervoor dat Windows 8 veel sneller aanvoelt dan zijn voorgangers. Dit komt omdat bij het afsluiten Windows 8 de gebruikssessie wel afsluit, maar zelf in een slaapstand gaat. De inhoud van het werkgeheugen wordt weggeschreven in een hiberfil-bestand.

Bij normaal gebruik start de pc dan ook in een paar seconden op. Als Windows 8 echter geheel afgesloten wordt, verlies je de opstartsnelheid en duurt het bijna net zolang als bij Windows 7.

Eerste indruk

Deze versie van Windows 8 geeft aan welke kant Microsoft op gaat. We hebben wel sterk het gevoel dat er achter Apple's iOS en Google's Android aan gehuppeld wordt.

We gaan ons de komende tijd meer verdiepen in Windows 8 en zullen het op onze bijeenkomsten demonstreren. Volgens de laatste berichten zal de definitieve versie pas in 2012 beschikbaar zijn. We hebben dus nog even tijd. Mochten er leden zijn die zich reeds verder verdiept hebben in Windows 8 en het leuk vinden deze kennis te delen, laat die zich dan aanmelden bij ons platform. Elk vorm van medewerking is welkom, bijvoorbeeld een stukje schrijven, een demo geven of op een bijeenkomst kennis delen.

De ruimte in deze SoftwareBus was beperkt. In het volgende nummer van de SoftwareBus zullen we weer aandacht geven aan Windows 8.

● Korte Tips & Trucs ●

Henk van Andel

Heb je een vraag over bijvoorbeeld Windows? Als je een beetje handig bent met Google, dan vind je vast het antwoord. Maar niet iedereen is zo handig met Google. Bovendien vinden velen het interessant om - ook zonder een probleem te hebben - handige tips & trucs te leren kennen. Daarom zal vanaf nu een rubriek met korte Tips & Trucs verschijnen. Deze keer heel kort omdat de SoftwareBus niet meer ruimte had.

Veiliger surfen met WOT

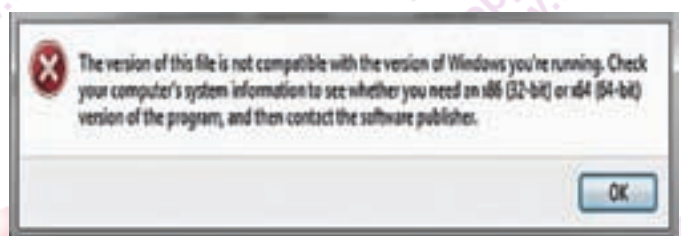

Het surfen op internet is niet geheel gevaarloos. Net zoals in e-mails, kan ook op een 'malware'-site een virus of iets dergelijks staan, die je voordat je het weet op je pc hebt.

Met de browser-plugin World Of Trust ontvang je een waarschuwing voor (veel) malware-sites en sites met een slechte reputatie. De beoordelingen zijn op basis van miljoenen gebruikers. Dat biedt geen 100% zekerheid, gebruik daarnaast ook een programma voor internet veiligheid van een bekend (gratis) antivirusprogramma.

www.mywot.com

Software niet compatibel

Heb je een 32-bits Windows en herken je deze melding? Dan probeerde je wellicht een 64-bits programma aan de praat te krijgen.

De oplossing is om hetzelfde programma in een 32-bits uitvoering te gebruiken. Veelal zijn deze verkrijgbaar in zowel een 32- als een 64-bits uitvoering, vaak aangeduid met x86 (32-bits) of x64. Bijna alle 32-bits programma's werken net zo goed onder Windows 64-bits. Uitzonderingen zijn vaak antivirus-programma's en drivers, dus pas wel op.

De meeste moderne pc's hebben al een 64-bits processor. Overweeg om een 64-bits Windows te installeren bij je volgende systeem-upgrade. Het is iets sneller en dan ben je meteen van dit soort meldingen af.

U bent een fanatieke computer-gebruiker

U bent niet bang voor een stukje techniek

U schroeft zonder aarzelen uw pc open

U wilt alle ins en outs weten van hardware en software

U vormt graag uw eigen mening over pc's

DAN IS PC-ACTIVE HÉT COMPUTERMAGAZINE VOOR U!

SPECIAAL
voor lezers van
CompUsers

Jaarabonnement

PC-Active (11 nummers)

voor het eerste jaar betaalt u slechts

€ 42,50

in plaats van € 66

Blijvend voordeel: bij verlenging van uw abonnement betaalt u elk opvolgend jaar slechts € 46,50 in plaats van € 66

OP CD: VERNIEUWD GRATIS DEFRAGMENTATIEPROGRAMMA ZIE PAG. 66

PC active

ALLE AUDIO- EN VIDEO-STREAMS BEKIJKEN 52
Met buitenlandse vpn-server

CRIMEWARE 68
Exploits, botsnet en Trojanse paarden

STACK TRACKING 68
Analyse van de proceslijst

FOTOGRAFEREN IN STEREO 20
Geef 'd better kijkbeleving!

FOUTENCORRECTIE 62
PC corrigeert zelf zijn fouten

ABORT, RETRY, FAIL 14
Bugs in computerprogramma's

SNEL FOTOBEEKER 58
Met Photoshop Lightroom

HET LAB: TWEDE HARDE SCHIJF 80
Efficiënt gebruik met LVM

PRIVACY 12
Crypto-oorlog V24

LEUK OF MELKT 30
Zelf die- en regelacties

HTML5 ONDERSTEUND DOOR IE9 48
Nu ook gebruikmakend van gpu

SSD VS. HDD
Achtergrondinformatie en praktische tips voor SSD 20

OV-CHIPKAART KRAKEN
EENVOUDIG GEGEVENS UITLEZEN VOOR € 30 84

MOBIELE HACKS 18
Uw gsm als hotspot

32 HACK DE POGOPLUG
Maak een informatiescherm

ROM'S EN EMULATORS: SOFTWARE- EN HARDWAREMATIG EMULEREN

Surf naar www.hubstore.nl/compuserspcactive

GigaHits 2011-6

Henk van Andel

Inhoud

In de herfst- en winterperiode volgen de gebeurtenissen bij CompUsers elkaar snel op. Dat zijn hoogtijdagen, die veel van onze vrijwilligers vergen.

Nog maar net bekomen van GigaHits 2011-5 en HCC!digital waar we liefst vier nieuwe discs lanceerden, moesten we weer aan de slag met GigaHits 2011-6. Want deze moet met de SoftwareBus vóór de kerst bij de abonnees zijn.

Daarom brengen we nu een GigaHits uit met 'slechts' 300 nieuwe programma's. En dat is eigenlijk toch nog een respectabel aantal.

Toch is de GigaHits weer stampvol. Met passen en doorschuiven van enkele grote programma's naar de volgende GigaHits, hebben we het weer tot 8,5 gigabyte kunnen beperken. Dat is de maximale capaciteit van een dual layer DVD-ROM.

Het grote aantal gigabytes komt mede door een aantal CAD-pakketten: Computer Aided Design, dus de tekenpakketten waar technici mee ontwerpen. Maar die zijn ook best leuk voor de hobbyist thuis. De meeste zijn trouwens gericht op het ontwerpen van een woning, juist bedoeld voor thuis en helemaal niet zo duur. Er is ook een Open Source en gratis pakket bij. En natuurlijk Google Sketchup, dat ook gratis is. En om in de stelling te blijven, hebben we ook zo'n 15 programma's voor 3D-modeling opgenomen.

In de vorige SoftwareBus schreef Jan Stedehouder een artikel over Hiren's Boot CD. We zouden die graag op de GigaHits zetten, maar het is niet geheel duidelijk of dat mag. Maar er is een uitstekend alternatief, genaamd Ultimate Boot CD. Deze hebben we bootable op GigaHits 2011-6 gezet. Hiermee kun je dus je pc opstarten en allerlei capriolen uithalen. In totaal staan er ca. 120 programma's op de UBCD, dus haal je hart maar op.

Wijziging opstarten

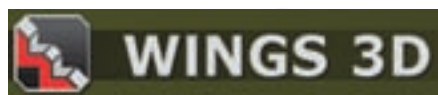
In het verleden werd bij opstarten via 'autorun' (Windows) een browservenster geopend door een programma genaamd MenuBox. Maar het CompUsers Platform Privacy en Veiligheid stelde vast dat daarbij het Smartscreen Filter van Internet Explorer wordt omzeild, hetgeen tot veiligheidsproblemen zou kunnen leiden. Het advies was ervoor te zorgen dat altijd een venster met volle browserfunctionaliteit wordt geopend.

Daarin is nu voorzien. Ook bij gebruik van de 'autostart' wordt nu een venster geopend in je standaard browser. Overigens zul je daar niet zo heel veel van merken, we maakten het zo soepel mogelijk.

Toch zou je tegen wat problemen kunnen aanlopen:

- Als het menu van de GigaHits niet opstart, kijk dan of je browser popups toelaat. Daar zal de browser zo nodig om vragen, maar deze meldingen zouden ook uitgeschakeld kunnen zijn en dan wordt het lastig zoeken.
- Als in de linker kolom van het menu met de 'directory tree' de letters een slecht contrast hebben, staat waarschijnlijk Java-script uit. Zet dat aan!
- Hoe deze handelingen uitgevoerd moeten worden, hangt af van het 'merk' en versie van je browser. We kunnen er hier nu niet op ingaan.

De potentiële gevaren waren niet ernstig, maar we wilden ze toch vermijden. Voor details verwijzen we naar het artikel 'Veilig surfen en GigaHits' in deze SoftwareBus. De beveiligingen zijn voor 'dagelijks gebruik' nog belangrijker dan voor het gebruik van de GigaHits. In het artikel lees je ook daarover meer.

● Ubuntu, quo vadis? ●

Hans Lunsing

buntu Linux verscheen voor het eerst in oktober 2004, al weer 7 jaar geleden. Het wordt gesponsord door het Engelse bedrijf Canonical Ltd. van de Zuid-Afrikaanse ondernemer Mark Shuttleworth. Zijn doel was een gemakkelijk te gebruiken Linux-systeem waarvan met vaste tussenpozen van een half jaar een nieuwe versie wordt uitgebracht.

Het werd een succes. Ubuntu werd voor velen bijna synoniem met Linux. Vanaf het begin tot dit jaar voerde Ubuntu in de populariteitsindex van de website Distrowatch (www.distrowatch.com) voortdurend de boventoon. Dit jaar veranderde dat echter. Ubuntu werd eerst ingehaald door Linux Mint, een van Ubuntu afgeleide distributie. Daarna zakte de populariteit van Ubuntu verder en werd het gepasseerd door Fedora en openSUSE. Gevolg is dat het nu op de vierde plaats staat. Dat blijkt duidelijk uit bijgaande grafiek.

Hoe heeft dat zo kunnen komen? Wat is er veranderd? Nu, Ubuntu is dit jaar overgegaan op een andere gebruikersinterface van eigen ontwerp die is toegespitst op het gebruik in mobiele apparaten. Nu zegt gelijktijdigheid nog niets over causaal verband, maar afgaand op wat ik zie op het world wide web is er nogal wat misnoegen over de nieuwe interface.

De bestaande gebruikersinterface van Ubuntu was al vanaf het begin die van versie 2 van de Gnome desktopomgeving. Deze interface, met één of twee panelen en daarom ook wel Gnome Panel genoemd, was eenvoudig en gemakkelijk toegankelijk, en had net genoeg mogelijkheden om hem naar eigen smaak in te richten.

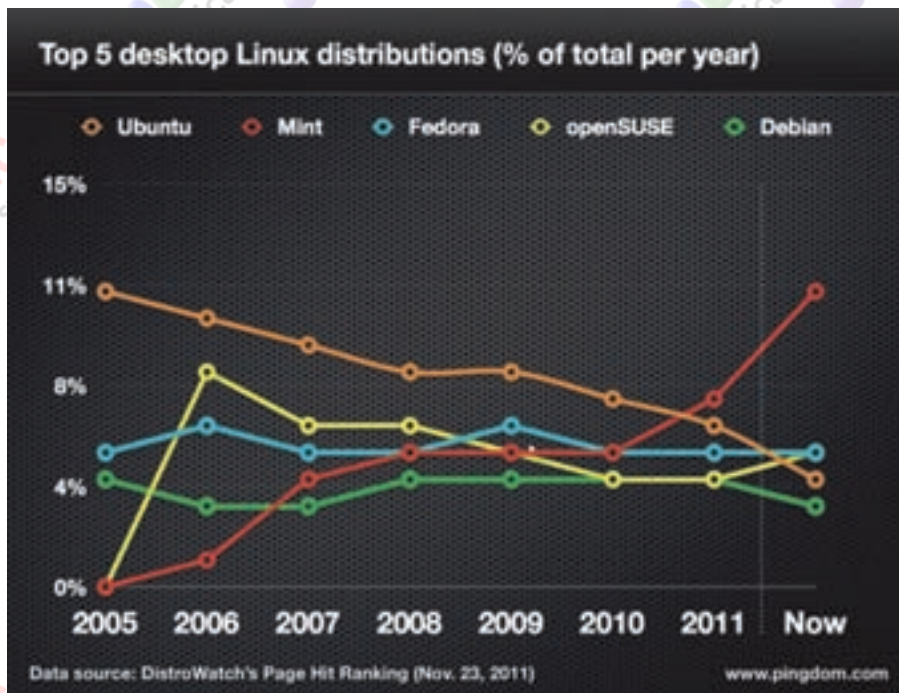
Helaas is hij niet zo geschikt voor de kleine schermen van mobiele apparaten en ook niet voor bediening via een aanraakscherm. Daarom heeft Gnome het in zijn nieuwe pas verschenen versie 3 over een heel andere boeg gegooid.

het menu van Gnome Panel staat in Gnome Shell het zoeken centraal. Je kunt vanuit één plek zoeken naar applicaties, vensters, documenten en zelfs instellingen. Daarnaast heeft het een Activiteiten Overzicht als portaal naar de draaiende applicaties, vensters en meldingen van elk van je computeractiviteiten. Gnome Shell maakt gebruik van alle mogelijkheden die de moderne grafische hardware te bieden heeft, zoals 3D-versnelling, en draait dan ook niet op oudere, minder capabele hardware. Als fall-backoptie blijft Gnome Panel voorlopig beschikbaar, maar daar komt op zeker ogenblik een eind aan.

Unity

Hoewel de makers van Ubuntu het eens waren met de richting die Gnome insloeg naar het gebruik op mobiele apparaten, waren ze het niet eens met verschillende aspecten van de uitwerking ervan. Ze kozen daarom voor een eigen gebruikersinterface voor Gnome 3 met de naam Unity (unity.ubuntu.com). Unity maakte zijn opwachting in de netbookeditie van Ubuntu 10.10 als interface voor Gnome 2 en verscheen in Ubuntu 11.04 voor het eerst in de standaard editie, nu als interface voor Gnome 3. Ook in Unity staat het zoeken centraal, maar het is op een andere manier vorm gegeven dan in Gnome Shell. De meest opvallende eigenschap van Unity is de verticale applicatieschakelaar aan de linkerkant van het scherm van waaruit applicaties kunnen worden gestart of naar de voorgrond worden gehaald door op hun icoon te klikken. Net als Gnome Shell maakt Unity gebruik van de mogelijkheden van moderne grafische hardware, en heeft het een fall-backoptie. In Ubuntu 11.04 was dat nog Gnome Panel (alias Gnome Classic), maar in Ubuntu 11.10 deed Unity 2D zijn intrede. Unity 2D lijkt een blijvende fall-backoptie te zijn. Bovendien biedt Ubuntu in zijn Softwarecentrum 'The Gnome Desktop Environment' aan met zowel Gnome Shell als Gnome Classic als fall-backoptie. Als je dat installeert staan zowel Unity en Unity 2D als Gnome Shell en Gnome Classic tot je beschikking.

Ubuntu versus Linux Mint

Volgens Google Trends (www.google.com/trends) staat Ubuntu nog steeds ruim bovenaan, maar is ook dezelfde trend zichtbaar: Ubuntu dalend en Linux Mint stijgend.

Gnome Shell

Zijn interface (zie www.gnome3.org), is wel geschikt voor een netbook, een tablet computer of een smartphone en kan bovendien op een gewone pc of laptop worden gebruikt. In plaats van

Een mobiel gerichte interface

Zowel voor Gnome als voor Ubuntu is de keuze van één interface voor zowel ge-

wone pc's als mobiele apparaten niet alleen efficiënt in onderhoud, maar ook gemakkelijk voor gebruikers die regelmatig beide soorten apparaten gebruiken. Daar komt bij dat smartphones en tablets nu al meer worden gebruikt dan gewone pc's, zodat de keuze voor een mobiel gerichte interface voor de hand ligt. Microsoft gaat er met Windows 8 per slot van rekening ook toe over. Toch hebben veel gebruikers kritiek op het gebruik van dat soort interfaces voor desktop-pc's.

Er is, zo zeggen de criticasters, bij het ontwerp geen rekening gehouden met ervaringen van gebruikers, het vermindert de productiviteit, het menu is veel minder toegankelijk en de interface is te weinig aanpasbaar aan eigen wensen. Daarbij lijkt de kritiek op Unity nog wat sterker dan op Gnome Shell, maar dat komt misschien omdat Unity nu nog minder af is dan Gnome Shell.

En wat doe je als een product je niet bevalt? Je gaat over op een soortgelijk product dat je beter bevalt. Ubuntu biedt daartoe zelf al verschillende mogelijkheden. Drie andere desktopomgevingen met elk een eigen gebruikersinterface worden door Canonical ondersteund:

- KDE, naast Gnome de andere populaire desktopomgeving, in Kubuntu (www.kubuntu.org)
- Xfce in Xubuntu (www.xubuntu.org). Xfce was aanvankelijk bedoeld als lichtgewicht alternatief voor Gnome, maar heeft nu vrijwel dezelfde hoeveelheid geheugen nodig. Wel is de keuze van bijgeleverde software nog gericht op een systeem dat minder van opslagruimte en geheugen vergt.
- LXDE in Lubuntu (lubuntu.net), vanaf versie 11.10 het nieuwe lichtgewicht alternatief. Het werkt zelfs nog in 128 MB, zij het niet snel.

LXDE is te licht om een geschikt alternatief te zijn voor Gnome met Unity of Gnome Shell. En wat de andere twee betreft, tja, dat is een kwestie van smaak.

Beide komen tegemoet aan de kritiek op Unity en Gnome Shell. Linus Torvalds, de bedenker van Linux, is over op Xfce. Toch lijkt KDE mij de betere keuze.

KDE, nu in versie 4, is niet alleen veel bekender dan Xfce maar ook heel innovatief. Het is zo opgezet dat de ontwikkelaars met betrekkelijk weinig moeite

verschillende gebruikersinterfaces ofwel workspaces kunnen maken voor verschillende manieren van werken of voor verschillende apparaten. Zo is er Plasma Desktop voor desktop en laptop computers, Plasma Netbook voor netbooks en Plasma Active voor tablets en smartphones. Als gebruiker van Plasma Desktop op je PC heb je geen last van een gebruikersinterface die meer is toegespitst op mobiele apparaten. Plasma Desktop voelt gewoon vertrouwd aan voor wie al langere tijd met gewone computers werkt.

Unity versus Kubuntu

Aan beginners met Linux werd altijd Ubuntu aangeraden. Redenen zijn de gebruiksvriendelijkheid, de duidelijkheid van de gebruikersinterface en de eenvoud van werken. Daar komt bij dat er een grote Nederlandse Ubuntu-gebruiker is (www.ubuntu-nl.org) met uitstekende ondersteuning en forums waar vragen meestal snel worden beantwoord. Nu Ubuntu is overgegaan op Unity, denk ik dat Kubuntu de betere keus is voor beginners.

Voor Windowsgebruikers voelt de Plasma Desktop interface van KDE vertrouwd aan dan Unity. En de Nederlandse Ubuntu-gemeenschap heeft ook de verschillende Ubuntuvarianten, waaronder Kubuntu, onder zijn vleugels genomen. Nederlandstalige ondersteuning is dan ook niet ver weg.

In plaats van een andere Ubuntu-variant te kiezen kun je natuurlijk ook naar een andere Linux-distributie overlopen. En dan gooit Linux Mint hoge ogen. Linux Mint heeft het voordeel dat hij op Ubuntu is gebaseerd en er helemaal compatibel mee is. Ubuntu-pakketten kunnen dan ook zonder probleem in Linux Mint worden geïnstalleerd.

Een voordeel boven Ubuntu is dat standaard allerlei niet-vrije software voor multimedia etc. wordt geïnstalleerd terwijl dat in Ubuntu naderhand nog moet worden gedaan. Linux Mint heeft eigen software voor installatie, configuratie en pakketbeheer.

Gnome 3 en MATE

Gnome 2, gebaseerd op Ubuntu 11.04, was tot en met versie 11 nog de standaard desktopomgeving met een eigen variant van Gnome Panel als gebruikersinterface. Daarom was Linux Mint een aantrekkelijke vluchthaven voor misnoegde Ubuntu-gebruikers die graag Gnome Panel bleven gebruiken. De nieuwe, net verschenen versie 12, gebaseerd op Ubuntu 11.10, is echter ook over op Gnome 3, zij het met Gnome Shell in plaats van Unity. Tja, wat doe je dan als vluchteling voor mobiele interfaces? Gelukkig zagen de ontwikkelaars van Linux Mint dit probleem ook. Ze maakten gebruik van de mogelijkheid Gnome Shell uit te breiden met extra functies door toevoeging van onder meer een extra paneel met uitklapmenu, taakbalk, bureaubladwisselaar en systeemvak. Hierdoor kan Gnome Shell goeddeels weer op de oude vertrouwde manier worden gebruikt zonder dat liefhebbers van de nieuwe Gnome-interface tekort wordt gedaan. De ontwikkelaars noemen hun uitbreiding MGSE, Mint Gnome Shell Extensions. Voor wie ondanks MGSE toch nog gruwet van Gnome Shell bieden ze bovendien MATE, een voortzetting van Gnome 2 met Gnome Panel. De ontwikkeling van MATE is overigens nog niet afgerond. Het mist nog bepaalde functies en kan zich nog wat instabiel gedragen, maar dat zal in de loop van de tijd allemaal beter worden.

iOS, Android en Ubuntu

In het voorgaande zijn enkele ontsnapingsmogelijkheden geschetst voor Ubuntu-gebruikers die niet van Unity houden en Gnome Shell ook niet zien zitten. Dank zij het vrije open karakter van Linux ben je niet gedwongen het op je desktop-pc dan in vredesnaam maar met een mobiele interface te doen, zoals in Windows 8, maar kun je uitwijken naar andere desktopomgevingen of zelfs andere distributies. Canonical zet met Ubuntu in elk geval helemaal in op de mobiele markt. Zal het ze lukken naast iOS en Android voet aan de grond te krijgen? Zelfs Microsoft is het met Windows nog nauwelijks gelukt. De tijd zal het leren.

● Een filmpje maken ●

Piet Baaijens

Werken met Windows Live Moviemaker 2011

Je hebt vast en zeker een digitale camera waarmee je ook video kunt opnemen. En misschien heb je al een paar filmpjes gemaakt, maar is er verder niet veel mee gedaan.

Onbewerkte clips, direct uit de camera, zijn voor de maker natuurlijk leuk om te zien. Maar deze zijn nog niet klaar voor vertoning aan andere mensen, want er zullen delen bij zitten die mislukt zijn en sommige scènes duren veel te lang. Daar zal je nog wat aan moeten doen.

Dat kan met Live Moviemaker, dat draait onder Windows 7 en Vista. Je kunt videobestanden bewerken uit een fotocamera, videocamera of mobiele telefoon. Je wilt misschien ook foto's en muziek gebruiken in je film? Hoewel het programma eenvoudig is, heeft het mogelijkheden die je in eerste instantie over het hoofd ziet, vandaar dit artikel.

De naam 'Live Moviemaker' is nogal lang, meestal zal ik het LMM noemen. Verder gebruik ik het woord 'clip' voor een stukje video zoals dat uit de camera komt of voor een gedeelte daarvan. 'Film' staat voor wat je gaat maken, het eindproduct. Nog een opmerking: in het artikel gaat het vooral over het verwerken van clips. Voor het werken met foto's verwijst ik naar Link 4.

Ik hoor graag of dit artikel je geïnspireerd heeft. Reacties en vragen stuur je aan: ps.baaijens@xs4all.nl.

Waarom Live Movie Maker?

Ik heb het geïnstalleerd om te kijken hoe het werkt, bijvoorbeeld in vergelijking met Premiere Elements. Dit programma heb ik ook in mijn bezit. Op de vergelijking zal ik kort ingaan. Positief is dat je LMM snel onder knie hebt. De weg van video en muziek binnenhalen tot en met het publiceren van het resultaat op YouTube is niet moeilijk. Ik heb een paar clips uit een compactcamera gebruikt en in enkele avonden stond het filmpje op die site. Bovendien is het onder Windows 7 het enige gratis programma voor het bewerken van clips. Programma's als Premiere Elements kosten ongeveer 80 euro. En het leren werken met Premiere Elements vraagt veel meer inspanning. De keerzijde is dat LMM nogal wat beper-

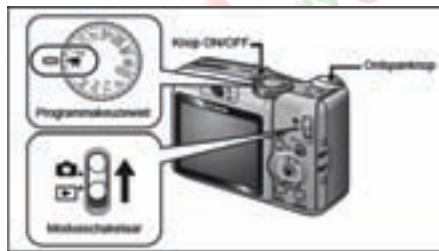
kingen heeft. Er is bijvoorbeeld geen tijdlijn, je werkt alleen maar op het storyboard.

Het bewerken van clips en het publiceren van een film gaat aan de hand van deze stappen:

1. Clips opnemen met je camera
2. LMM installeren en opstarten
3. Het werkvlak ontdekken
4. Clips bewerken en samenvoegen
5. Verschillen tussen project en film
6. Werken met het project
7. De film opslaan
8. Online publiceren

Stap 1 - Clips opnemen met je camera

Bijna iedere camera van de laatste drie jaar neemt clips op. Kijk eens in de handleiding naar de mogelijkheden van jouw camera.

Afb. 1 De stand 'Filmen' bij de Canon A720

Je importeert foto's en clips van allerlei soorten camera's op je computer. Meestal kopieer je de bestanden op de geheugenkaart naar de computer. Je gebruikt daarvoor vaak de software die door de fabrikant bij de camera geleverd wordt.

LMM kan dit ook doen in samenwerking Windows Live Photo Gallery, zie Link 1. De foto's of de clips worden dan weergegeven in de Live Photo Gallery, daarna gebruik je deze in het programma. Hieronder volgt een lijst van apparaten waarvan je de bestanden kunt gebruiken:

- een digitale camera
- een videocamera waarmee wordt opgenomen op een interne harde schijf of een geheugenkaart
- een videocamera, een DV- of HDV-camera die werkt met videotape
- een mobiele telefoon.

Als ik een filmpje ga maken, zet ik alle bestanden in een nieuw werkmapp. Dat

zijn kopieën van bestanden van clips, foto's en muziek. De originele bestanden laat ik intact. Die werkmapp heet bijvoorbeeld 'Mijn vakantie_datum'.

LMM herkent videobestanden in formaten zoals wmv, mpeg, mp4 en mov. Met Link 2 kom je bij een lijst van alle typen die het ondersteunt. Kijk wat dat betreft ook eens in de handleiding van je camera en ga na welke formaten deze gebruikt. En verder is er de 'trial and error' methode: probeer een bestand in LMM binnen te halen en kijk of het werkt.

Stap 2 - LMM installeren en opstarten

Wat is Live Moviemaker? Het programma Moviemaker werd vroeger meegeleverd met Windows besturings-systemen. In Windows 7 is het echter afwezig. Daar installeer je nu Windows Live Moviemaker. Het is een onderdeel van Windows Live Essentials 2011. Dit bevat verder zo'n tien programma's als Live Photo Gallery, Live Mail en Live Mesh. Deze programma's zijn alleen geschikt voor Windows 7 of Vista en draaien niet onder XP!

Afb. 2 Windows Live Essentials 2011

De installatie van LMM
Via Link 3 haal je Windows Live Essentials 2011 op. Sla het bestand op je computer op en start de installatie. Dit installatiebestand kan alle Windows Live Essentials programma's op je computer zetten. Maar let op, bij de installatie van de onderdelen zijn er twee mogelijkheden.

Sommigen zullen geïnteresseerd zijn in al het leuks wat Live biedt. Anderen, waaronder ik, willen er het liefst zo min

mogelijk van hebben. In dat geval is het belangrijk om aan te geven welke onderdelen van Windows Live je wilt installeren op je computer. Vink dan alleen de groep Photo Gallery en Moviemaker aan. Klik vervolgens op Installeren. Open daarna deze onderdelen via Start menu > Alle programma's.

Stap 3- Het werkvlak ontdekken

Afbeelding 3 laat het werkvlak zien. Als voorbeeld staat er een filmpje dat bestaat uit twee clips, een stukje muziek, een titel en een aftiteling.

Afb. 3 Het werkvlak

In deze afbeelding zijn ook een aantal pijlen getekend om de elementen te laten zien waarmee je het programma bedient.

A. Het lint

Dit lint ziet je in veel Windows programma's. Hier staan de gereedschapsbalken.

B. Het storyboard

Op het storyboard komt het materiaal te staan waarmee je werkt. Bovendien doe je daar sommige bewerkingen. Zo zul je de clips op het storyboard moeten inkorten, want er is geen tijdslijn.

C. In- en uitzoomen

Met de linkerknop verander je de grootte van beelden op het storyboard. Rechts zit een schuifje; in de - stand zie je alleen de plaatjes van de geïmporteerde clips, in de + stand zie je veel beelden uit de clips.

D. De voorvertoning

Hier speel je de film in het programma af.

E. De knoppen linksboven

Het project opslaan en verder een bewerking ongedaan maken of herstellen.

F. Met de 'Moviemaker'-knop beheer je de projecten: een project maken, openen of opslaan. Verder stel je de opties in.

De voorvertoning

Onder de voorvertoning zie je het volgende:

- De verstreken tijd en de totale duur.
- Daarnaast een knop om de film op schermgrootte af te spelen (met de Esc-toets van het toetsenbord kom je terug in het programma).

- Eronder zit een indicator die aangeeft waar je in de film bent. Je verschuift die om naar een ander punt te gaan.

Tot slot: er zijn drie knoppen; met de middelste speel je de film af. Om hem frame voor frame te bekijken klik je op de linker- of de rechterknop.

Afb. 4 Dit zie je in de voorvertoning

Stap 4 - Clips bewerken en samenvoegen

Video bewerken

In stap 1 heb je de clips in een aparte map gezet. De muziek komt later aan de orde. De bestanden moeten nu nog gekoppeld worden aan LMM. Dat gaat via Start > Video of foto toevoegen. Een andere manier is het kopiëren van bestanden in de Windows Verkenner die je vervolgens in het storyboard plakt.

Je speelt de clips af zodra deze op het storyboard staan. Dat gaat in de volgorde zoals ze daar staan. Kijk eens rustig met de voorvertoning of de volgorde goed is en welke stukjes je zou willen verwijderen of verplaatsen. De verticale lijn geeft op het storyboard aan waar je in de film bent. Met de muis sleep je de lijn heen en weer.

Afb. 5 De verticale lijn op het storyboard geeft de positie in de clip aan

Het splitsen van een clip

Op het storyboard van afbeelding 3 staan twee clips. Soms wil je een clip spitsen, bijvoorbeeld om een deel op een andere plek te gebruiken. Dan klik je op die clip en sleep je de verticale lijn met de cursor naar het betreffende punt. Vervolgens klik je in de menubalk op Splitsen. Dat is de grove methode; met de pijltjestoetsen onder de voorvertoning bepaal je precies het punt van splitsing. Je ziet de film dan frame voor frame.

Het begin of eind verwijderen
Om het begin van een clip te verwijderen klik je op die clip en ga je met de pijltjestoetsen onder de voorvertoning naar het punt waar de clip moet beginnen. Klik dan op Startpunt instellen. Het begin van de clip is nu verwijderd. Om op het eind een stuk te verwijderen ga je weer naar het gewenste punt en klik op Eindpunt instellen.

Tool voor knippen

Dit is een handige manier om een clip in te korten. Klik op Tool voor knippen. Onder de voorvertoning zit de indicator die aangeeft waar je in de film bent. Deze verandert nu van vorm, er komen twee schuiven bij. Daarmee stel je het gewenste begin en eindpunt nauwkeurig in.

Overgangen en visuele effecten

LMM heeft allerlei effecten, zoals overgangen en visuele effecten. Zet een clip op het storyboard en ga met de cursor over een effect. Experimenteer daarmee, je ziet meteen het resultaat. De bewerking is zo weer ongedaan gemaakt.

De pan- en zoomeffecten werken alleen voor foto's en niet voor videoclips.

Titel, bijschrift en aftiteling

Geef je film een titel en ga daarvoor naar het tabblad Start. Daar vind je het rijtje: Titel, Bijschrift en Aftiteling. Klik op Titel en er verschijnt een nieuw zwart blad waar je de titel in typt. Op een zelfde manier geef je aan wie deze gemaakt heeft: de aftiteling. Het is ook mogelijk om een bijschrift onder een of meer beelden te zetten.

Muziek toevoegen

Nu deze (min of meer) klaar is ga je muziek toevoegen. Als muziek is een MP3 bestand heel geschikt. Kopieer de muziek eerst naar de projectmap. Klik vervolgens op het tabblad 'Start op Muziek toevoegen'. Of kopieer het gewenste muziekbestand en plak het in het storyboard. De balk met de muziek komt dan boven de clips te staan, zoals in afbeelding 5.

Voor verdere mogelijkheden om muziek te gebruiken verwijst ik naar Link 4.

Stap 5 - Verschillen tussen project en film

Alle programma's voor filmbewerking kennen het project en de film. Een film wordt gemaakt van een project. Dat lijkt moeilijk, maar dat valt mee. In dit stukje noem ik de verschillen.

Wat is een project?

Net als bij andere videoprogramma's verandert LMM de bestanden bij het bewerken niet. Het legt een lijstje van de veranderingen aan en past dat op het eind toe als het de film gaat maken. Het bewaart dat lijstje in het projectbestand. Het project bevat de informatie over de volgorde en tijdsduur van

foto's, video's, tekst, muziek, overgangen, etc.
Het project wordt alleen geopend in LMM. Als het resultaat niet goed is, dan bewerk je het opnieuw. Bekijk de video-in-ording door op de knop Afspelen te klikken. Vervolgens gebruik je de knop om het op schermgrootte af te spelen. Je bekijkt het dus in LMM, maar niet in een mediaspeler!

De extensie van een projectbestand is al tijd .wlmp.

Wat is de film?

Misschien ging het niet van een leien dakje, maar nu is het zover: alle onderdelen zijn bewerkt. Je hebt de veranderingen opgeslagen in een projectbestand. Vervolgens laat je het programma de film monteren; in LMM heet dit 'Film Opstaan'. Daarna exporteert het programma het naar een werkend videobestand. Het wordt opgeslagen in één bestand met de extensie .wmv, bijvoorbeeld Vakantie_datum.wmv.

Voor ieder project maak je desgewenst een aantal films in andere instelling. Op de computer speel je deze af in een mediaspeler. Er zijn nog meer mogelijkheden: als een DVD of als een filmpje op YouTube. Kortom, iedereen kan deze in principe bekijken.

Stap 6 - Werken met het project

Het programma vraagt waar je het project bestand wil opslaan. Het is verstandig om de projectbestanden op te slaan in de werkmapp waarin je ook de foto's, de video's en de muziek bewaart. Geef iedere versie een andere naam, bijvoorbeeld: Mijnfilm1.wlmp, Mijnfilm2.wlmp, etc.

Het is handig om dit regelmatig te doen als je met het bewerken bezig bent. Dan is het mogelijk om naar een eerdere versie terug te gaan. LMM slaat het project niet vanzelf op. Alleen als je het verlaat dan wordt je gevraagd de wijzigingen op te slaan.

Wat gebeurt er als je bestanden verplaatst of een nieuwe naam geeft? LMM kan deze bestanden niet meer terugvinden. Het programma geeft dan een fout omdat het bestand xxx ontbreekt. Je moet dan op je computer op zoek naar het bestand.
(Dit is reden dat ik alle bestanden in een werkmapp zet. Bewaar deze goed!)

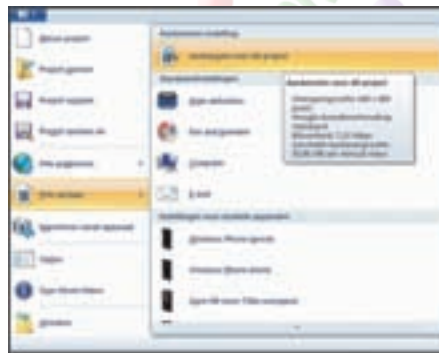
Stap 7: De film opslaan

'Film Opstaan' is hetzelfde als het monteren en het exporteren van de film naar een werkend videobestand. Er zijn een aantal instellingen om dat te doen; zie afb. 6.

In het rijtje hieronder zie je hoe de kwaliteit en bestandsgrootte afneemt:

- High-definition (hoge kwaliteit, 1440x1080 pixels)
- Een DVD branden (goede kwaliteit, 720x480 pixels)
- De stand 'De computer' (matige kwaliteit, 640x480 pixels)
- Per e-mail (snel verzenden, 320x240 pixels)
- Bij 'Aanbevolen voor dit project' laat je het programma zelf kiezen.

Vanuit LMM brand je een DVD met Windows DVD Maker (of met een ander programma).

Afb. 6 De mogelijkheden om je film op te slaan

In de afbeelding zie je ook instellingen voor mobiele apparaten, een Windows telefoon of de Zune Player. Bij andere apparaten, zoals de iPhone of de BlackBerry, maak je aangepaste instellingen aan.

Stap 8: Online publiceren

Het programma biedt tenslotte ook de mogelijkheid om je resultaat op het web te publiceren. Er zijn verschillende online diensten, waaronder Facebook, Windows Live Groups, Flickr en YouTube.

Afb. 7 Film publiceren

Kies bijvoorbeeld YouTube. Vervolgens stelt LMM je verschillende mogelijke resoluties voor. Daarna moet je aanmelden bij Windows Live. Ik heb geen account, dus dat werkt niet. Waarom dan moeilijk doen als gemakkelijk kan? Ga direct naar YouTube en meld je aan. Heb je daar nog geen account? YouTube is overgenomen door Google en een account bij Google (Gmail of Blogger) is voldoende.

Kies bijvoorbeeld de stand 'De computer' (640x480 pixels), sla het bestand op en stuur het dan naar YouTube. (Let erop dat het de extensie .wmv heeft).

Mijn vrouw heeft van ons kleinkind Rijk wat clips gemaakt met een eenvoudige camera, de Canon A720. Ik heb er met LMM een kort filmpje van gemaakt. Het is zo kort omdat er maar weinig materiaal voor deze scènes is. Het filmpje is op YouTube gezet, zie link 6.

Afb. 8 Het filmpje is op YouTube gezet

Links voor Live Movie Maker

1. Hoe kan ik foto's en video's importeren van camera's en andere apparaten?
Uit: Help en ondersteuning voor Windows Live Moviemaker
<http://explore.live.com/windows-live-movie-maker-import-photos-videos-camera-faq?mkt=nl-NL>
2. Wat voor bestanden kan ik in Moviemaker gebruiken?
Uit: Help en ondersteuning voor Windows Live Moviemaker
<http://explore.live.com/windows-live-movie-maker-file-types-faq>
3. Windows Live Essentials downloaden
'Windows Live Moviemaker' is onderdeel van de groep programma's 'Windows Live Essentials 2011' die je gratis downloadt.
<http://explore.live.com/windows-live-essentials>
4. Een digitaal verhaal aan de hand van foto's
Deze cursus gaat over het maken van een filmpje aan de hand van foto's. Van de startpagina blader je door de cursus, maar het is ook mogelijk om op de startpagina via 'documenten' de hele cursus als PDF tekrijgen.
<http://ict.kathotielt.be/wlmm/index.html>
5. YouTube. Hier vind je artikelen over de manier waarop YouTube werkt (in het Nederlands, de taal is onderaan te wijzigen). Zoals:
 - videobestandsindelingen kan ik uploaden?
 - Account maken en beheren
<http://www.google.com/support/youtube/bin/answer.py?answer=55744>
6. Ons filmpje op YouTube: 'Rijk lust geen vlieg'.
<http://www.youtube.com/watch?v=F4Tjw-2lfuw>

● Muziek opnemen met de pc ●

Evert Vinkenburg

Al eerder heb ik gezegd dat een computer met Audacity uitermate geschikt is om geluidssignalen te digitaliseren.

Met een desktop of laptop en wat audio-apparatuur die eigenlijk al door de nieuwe technieken achterhaald zijn (ja, ook die computer) kun je die platen en cassettes waarvoor je in je huiskamer de afspeel-apparatuur en opbergruimte eigenlijk niet meer kunt handhaven, een nieuw, en zelfs vernieuwd, leven geven.

Winning combination

De commercie probeert je aan te praten dat je voor het digitaliseren van platen en cassettes nieuwe apparaten moet kopen, die je, als de interessante zaken verwerkt zijn, ook weer weg kunt gooien, maar zelfs als je de platenspelers en stereotorens al naar de milieustraat hebt gebracht, kunnen de recyclingzaken, zoals Het Goed, waarschijnlijk uitkomst bieden.

Nu de laptops, netbooks en dergelijke het computeren buitenshuis gemakkelijker maken, moeten we ons gaan afvragen wat dat voor consequenties heeft. Het bleek dat een laptop met een microfoon een 'winning combination' vormt.

Hoe klinkt het in werkelijkheid

Mijn vrouw en ik begeleiden een koor met respectievelijk accordeon en viool. Daarvoor maken we een arrangement met Encore of Muscore. Hoewel deze programma's het mogelijk maken de geprogrammeerde muziek te beluisteren, is het toch wel interessant te horen hoe het in werkelijkheid klinkt. Dat kan. Het kost misschien wat tijd en moeite om een microfoon te vinden die voldoende output geeft om de microfooningang van de computer uit te sturen. Kijk ook even of de microfoonversterker van de geluidskaart ingeschakeld is (en of de microfoonvolumeregeling vol open staat). Maar het is de moeite waard. Wat die microfoon (en andere toehoorders) horen, is vaak anders dan wij bij het spelen dachten. En dat kunnen wij na een opname meteen beluisteren. Anderzijds, toen wij een nummer voor de tweede keer opnamen, waren wij stomverbaasd dat de tweede opname zo weinig van de eerste afweek ...

Met portables moeten we hier even oppletten. Vaak is de cpu-frequentie afhankelijk van de al of niet aangesloten netvoeding. En soms houden de opname- (of afspeel-) programma's hiermee geen rekening. Controleer even hoe dat bij jouw systeem is voor je met

een onaangename verrassing geconfronteerd wordt. En misschien wordt er voor namelijk brom opgenomen. Dan moet je de laptop aarden. Maar hoe doe je dat? Ik heb een boutje in de schroefdraad bij de monitoraansluiting gedraaid en dat hielp.

Opnemen

De volgende stap is het opnemen van de repetitie met het koor. Een op-name in Audacity kost minder dan een gigabyte per uur. De 'kosten' zitten in het beluisteren van de opname. Daar tegenover staan de baten. Natuurlijk zijn de opnamen niet geschikt om een CD mee te gaan uitgeven. Maar essentials als timing en foutieve noten springen eruit. Ik zet de computer aan als de repetitie begint en stop hem als de repetitie klaar is. Met een is duidelijk hoeveel er gezongen wordt, en hoeveel gekletst. Maar de momenten dat er wat misgaat, en hoe het opgelost wordt, zijn ook vastgelegd. Een goede hulp is de mogelijkheid een deel van de opname te selecteren. Een selectie kan eenmalig of herhaald worden beluisterd. Hierdoor kan bij het digitaliseren van platen nauwkeurig worden vastgesteld waar een tik zit die verwijderd moet worden. Maar ook kunnen selecties gebruikt worden om onjuiste inzetten qua timing of toonhoogte op te sporen.

Labeltrack

Hier komt de labeltrack van Audacity tot zijn recht. Die maakt het mogelijk selecties uit de opname vast te leggen en een naam te geven. Bij het opnemen van een cassette kunnen we hiermee de tracks scheiden en benoemen, waardoor bij het converteren naar mp3 of wave elke track zijn eigen naam kan krijgen, in plaats van track1, track2 ... Waarbij we niet afhankelijk zijn van de ruis en storingen van de band/plaat voor het bepalen van begin en einde van de tracks, maar dit visueel aan de hand van het geluidsspoor kunnen bepalen.

Repetitie afluisteren

Na een koorrepetitie kan met de labeltrack de plaats van de nummers worden vastgelegd, zodat er snel en accuraat voor- en achteruit kan worden gespoeld om ongerechtigdheid op te sporen en te demonstrenen.

De mogelijkheden van het systeem kwa-

men onlangs nog eens naar voren toen we met het koor naar een cursusmiddag 'podiumpresentatie voor koren' gingen. Vier koren voerden elk een nummer uit hun repertoire uit op een toneel, terwijl de leden van de andere koren als toeschouwers in de zaal zaten. De optredens werden door de cursusleiding en de toeschouwers van commentaar voorzien. Voor ons optreden werd de laptop met microfoon voor het toneel gezet en de opname gestart. Weer thuis werd de opname bewerkt met Audacity. De aan- en uitloopstukken werden eraf geknipt en de lawaaistoten met fade-in en fade-out verzacht. De voetstappen van personen die langs de microfoon waren gelopen waren goed zichtbaar in het geluidsspoor en werden eruit geknipt. De grote verschillen in geluidsterkte tussen zang en commentaar van cursusleiding en zaal konden worden opgevangen door het effect 'normaliseren' op geselecteerde delen los te laten, waardoor het geheel te beluisteren was zonder steeds aan de volumeregeling te moeten draaien. Door deze opname is het mogelijk het optreden en het commentaar nader te analyseren, en ook koorleden die de cursus niet bij konden wonen ervan te laten profiteren.

Op de afbeelding is het geluidsspoor te zien van de opname van een koorrepetitie. Het nummer 'Moja familia' is geselecteerd. Het is wel duidelijk dat tussen de nummers commentaar wordt geleverd.

Ik hoop met dit artikel een minder voor de hand liggende toepassing van de computer onder de aandacht te hebben gebracht.

Informatie?

Mocht u vragen hebben: het CompUsers muziekplatform is meestal op de CompUfair aanwezig. Ook kan je via de website van CompUsers e-mail naar het Platform sturen.

● Back-up naar een clouddienst ●

Jan Stedehouder

De 'cloud' is misschien het modewoord van de ICT in deze tijd, maar het gebruiken van een dienst voor de flexibele opslag van bestanden kan ook voor gewone computergebruikers nuttig zijn.

Bijvoorbeeld als je regelmatig achter verschillende computers moet werken (zeg thuis en op het werk). Je kunt bestanden op een USB-stick opslaan en meenemen. Maar weet je dan precies wat nu de laatste versie van het bestand was? En als het bestand op de stick de enige versie is, wat doe je als je die stick niet meer kunt vinden of als je deze thuis hebt laten liggen? Het leven wordt een stuk eenvoudiger als je dergelijke bestanden opslaat bij een onlinedienst die zorg draagt voor automatische synchronisatie naar alle computers die aan uw account hangen en ook nog kopieën bewaart van oudere versies van de bestanden (waardoor het per ongeluk wissen van het bestand geen drama wordt). Een dergelijke dienst kan de overstap van Windows naar Ubuntu vereenvoudigen. Je kunt bestanden waar je actueel mee moet werken in de cloud opslaan, en het programma van de clouddienst zowel onder Windows, Mac OS X, iOS, Android als Ubuntu installeren. Zo heb je de belangrijkste bestanden direct bij de hand zonder te hoeven werken met USB-sticks.

Is zo'n onlinedienst wel veilig?

Het is altijd verstandig vooraf na te denken over de vraag of een onlinedienst veilig genoeg is. Welke garanties heb je dat de gratis aanbieder geen rare dingen met je bestanden gaat doen en of die er morgen nog wel is? Welke risico's loop je als de servers van de aanbieder er een of twee dagen uit liggen? Hoe groot is de kans dat een hacker kan inbreken? En welke bevoegdheden heeft de overheid van het land waar de aanbieder is gevestigd om in mijn bestanden mee te kijken? De antwoorden zijn niet eenduidig. Een eenvoudig uitgangspunt is wellicht, dat je bestanden waarvan je absoluut niet wilt dat derden mee kunnen kijken, ook niet bij een clouddienst moet onderbrengen. Bestanden die persoonlijk, vertrouwelijk en geheim moeten blijven, horen niet op internet thuis, tenzij je handig bent met het versleutelen van bestanden. Het is aan jezelf om te bepalen hoeveel veiligheid je wilt inruilen voor gebruiksgemak en omgekeerd.

Waarom Dropbox?

In dit artikel bespreken we het installeren van Dropbox als clouddienst voor het op-

slaan van onze documenten. Dropbox heeft een aantal belangrijke voordelen. Zo zijn er clientprogramma's voor Windows, Linux, Mac OS X, iOS, Android en Blackberry, waarmee voldaan kan worden aan de eis om altijd en overal bij je bestanden te kunnen komen. Daarnaast is Dropbox zeer eenvoudig in gebruik. Alle mappen en bestanden in je Dropbox-map worden automatisch gesynchroniseerd naar alle andere apparaten die aan het account hangen. Het is ook mogelijk om mappen te delen, waardoor samenwerking met anderen makkelijker wordt. Eerder dit jaar kwam Dropbox onder vuur te liggen, omdat de veiligheid niet 100% gegarandeerd was en medewerkers van Dropbox in jouw bestanden kunnen komen (ondanks de versleuteling). Ook was er een discussie over de aangepaste gebruiksvoorwaarden, waardoor het leek alsof Dropbox ook eigenaar werd van jouw bestanden. Een Dropbox-account is gratis voor de eerste 2 GB. Meer ruimte is mogelijk, maar dan moet je ervoor betalen. Voor 50 GB betaal je \$ 9,99 per maand, voor 100 GB \$ 19,99 per maand. Er zijn wat handigheidjes om via verwijzingen het account gratis te vergroten.

Installatie van Dropbox

In dit artikel leren we hoe je Dropbox moet installeren onder Windows, maar de verschillende stappen zijn vergelijkbaar voor Linux en Mac OS X.

1. Ga naar de website van Dropbox: (www.dropbox.com) en sla het programma Dropbox op je computer op.

Figuur 1: Dropbox is te installeren onder Windows, Linux, Mac OS X en mobiele apparaten.

2. Start het programma en doorloop het stappenplan van de installatie.

Figuur 2: Startscreen installatie van Dropbox.

3. Indien je nog geen Dropbox-account hebt aangemaakt, bijvoorbeeld via de website, kies dan de optie 'I don't have a Dropbox account'. Klik op Next.

Figuur 3: Als je nog geen Dropbox-account hebt, kun je die tijdens de installatie aanmaken.

4. Voer je gegevens in: voornaam, achternaam, e-mailadres en wachtwoord. Geef de computer waarop Dropbox wordt geïnstalleerd een voor jou herkenbare naam. Klik vervolgens op Next.

Figuur 4: Dropbox vraagt een beperkt aantal gegevens voor het aanmaken van een nieuw account.

5. Je kunt nu kiezen of je verder gaat met het gratis account van 2 GB (Free) of direct kiest voor een van de betaalde mogelijkheden. Voor dit artikel gaan we uit van het gratis account. Klik daarna op Next.

Figuur 5: De eerste 2 GB online-opslagcapaciteit is gratis.

6. Je kunt nu kiezen tussen de standaardinstallatie (Typical) en een installatie met meer opties (Advanced). In het tweede geval kun je aangeven waar de map Dropbox wordt opgeslagen (standaard in Mijn Documenten) en welke mappen online worden gesynchroniseerd (standaard alle mappen in de map Dropbox). Voor deze oefening kiezen we de optie Typical. Klik op Install.

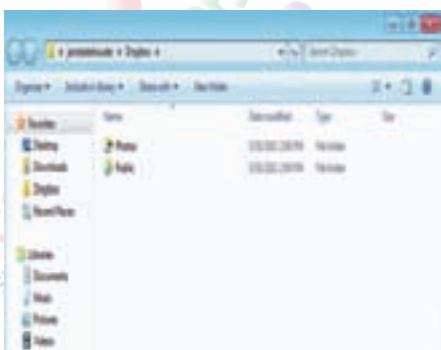

Figuur 6: Bij keuze voor de optie Advanced kun je zelf bepalen waar de map Dropbox wordt opgeslagen en welke onderliggende mappen worden gesynchroniseerd.

Zodra de installatie is afgerond, krijg je een korte rondleiding door de mogelijkheden van Dropbox. Je beschikt nu over 2 GB online-opslagruimte. Alle mappen en bestanden die in de map Dropbox worden opgeslagen, worden automatisch geüploadet naar de servers van Dropbox.

Figuur 7: Dropbox is klaar voor gebruik.

Figuur 8: Standaard komt de nieuwe map Dropbox in uw map Mijn Documenten terecht.

Je kunt nu op alle andere computers en mobiele apparaten opnieuw het programma Dropbox installeren. Je kiest dan niet voor de optie 'I don't have a Dropbox account', maar 'I already have a Dropbox account'. Na het afronden van de installatie van Dropbox worden alle onlinebestanden naar de lokale computer gedownload.

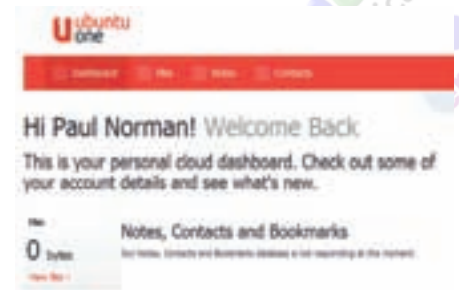
7. Kopieer nu alle mappen en bestanden die online veiliggesteld moeten worden naar de map Dropbox.

En dat is het dan. Je hebt niet alle mappen en bestanden op je computer online geplaatst (ik ga ervan uit dat je meer dan 2 GB data hebt ;>)). Zelf gebruik ik Dropbox al een tijdje (3 GB account), onder andere voor samenwerking aan schrijfprojecten, en 90% van de tijd is er voldoende ruimte voor de belangrijkste bestanden.

Alternatieven voor Dropbox?

Als het puur om opslag gaat, dan zou Windows Skydrive een oplossing kunnen zijn. Je krijgt dan 25 GB aan opslagruimte. Het grote nadeel is dat de synchronisatiemogelijkheden voor én Windows én Mac OS X én Linux beschikbaar zijn.

Ubuntu One (<https://one.ubuntu.com/>) krijgen Ubuntu-gebruikers er gratis bij (de eerste 5 GB dan) en zijn clientprogramma's voor Windows, Android en iOS.

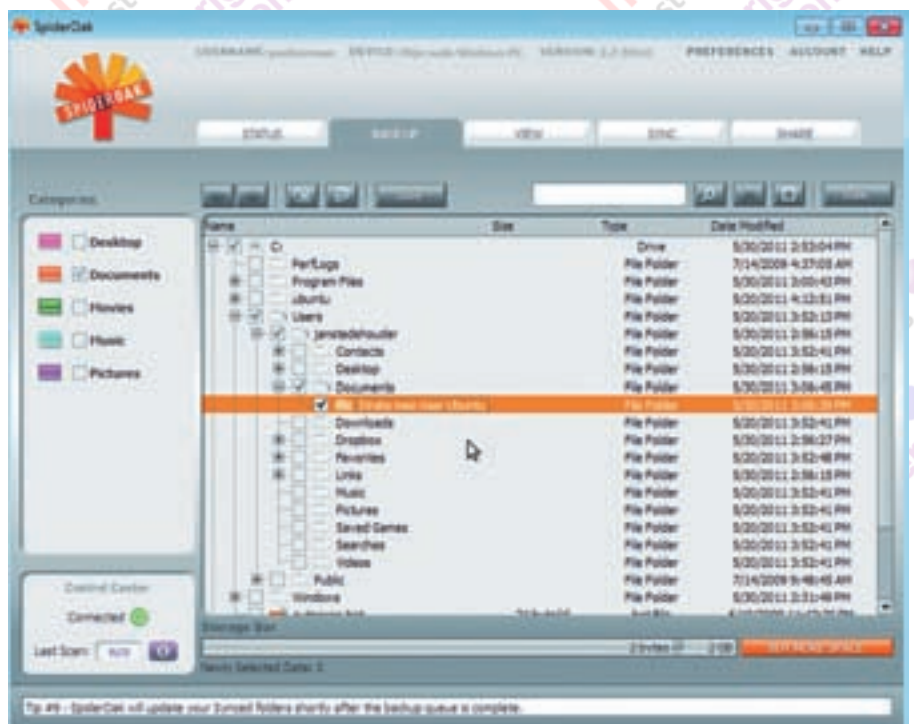
Figuur 9: Ubuntu One heeft als voordeel dat het goed geïntegreerd is met verschillende functies onder Ubuntu.

SpiderOak

Een ander alternatief is SpiderOak (<https://spideroak.com/>). SpiderOak werkt goed samen met verschillende besturingssystemen. Qua opzet is het wat veiliger dan Dropbox. De dienst schermt met het argument dat het je wachtwoord helemaal niet opslaat, het is alleen lokaal op je computer opgeslagen. SpiderOak maakt het mogelijk om per aangesloten computer en per map in te stellen wat online wordt opgeslagen en wat naar welke computer moet worden gesynchroniseerd (waar Dropbox alles opslaat en synchroniseert). SpiderOak is daardoor zeer flexibel, maar gelijk ook wat taaiër om goed in te stellen. Voor dit artikel hebben we het gebruiksgemak op de eerste plaats gesteld, maar voel je vrij om voor SpiderOak te kiezen. En er zelf een artikel over te schrijven ;>)).

Dit artikel is afkomstig uit het eBook 'Snel aan de slag met Ubuntu'.

Figuur 10: SpiderOak is zeer flexibel en daarom ook wat taaiër om goed in te stellen.

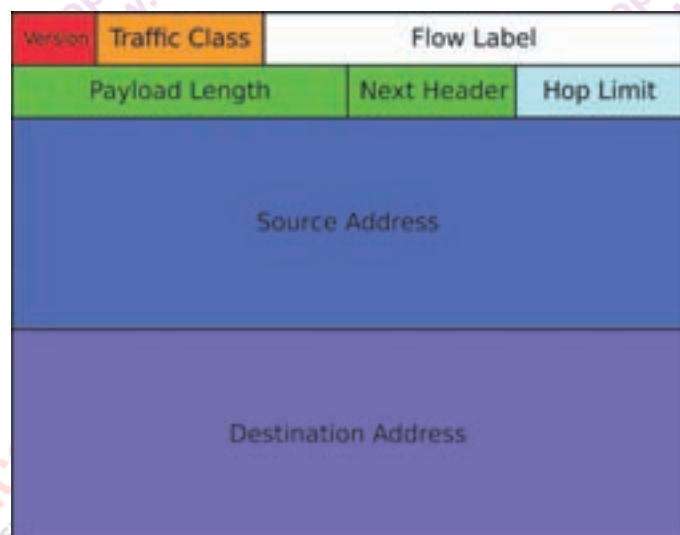
● Windows 7 en IPv6 ●

Ruud Uphoff

Onder het huidige Internet Protocol versie 4 bestaat een adres uit 32 bits. Dat betekent dat we daarmee beschikken over 2^{32} oftewel 4.294.967.296 adressen. Ruim vier miljard leek ooit gigantisch, maar nu zitten we bijna met een mondiaal probleem, dat wel eens groter dan het vroegere millenniumprobleem zou kunnen zijn. En dat terwijl de oplossing al ruim een decennium kant en klaar op de plank ligt.

Al in de jaren 90 werd duidelijk dat deze schijnbaar onuitputtelijke voorraad toch een keer niet zo onuitputtelijk zou blijken en dus werd een nieuwe versie Internet Protocol bedacht: versie 6. Hoewel vanaf 1999 operationeel, werd er toch maar mondjesmaat gebruik van gemaakt, tot uiteindelijk anno 2011 de tijd echt dringt. De IPv4-adressen zijn namelijk gewoon op. IANA heeft begin 2011 de laatste vrije blokken verdeeld aan de grote distributeurs, voor Europa: RIPE NCC.

IPv6 doet voor de gebruiker wat onwettig aan. De schrijfwijze van de 128 bits adressen lijkt cryptisch en vertrouwde begrippen verdwijnen, waar nieuwe begrippen verschijnen. Ik wil hierna de gebruiker een eerste indruk geven van IPv6 zonder moeilijke onderwerpen aan te snijden die alleen van belang zijn voor ISP's. Toch valt er niet aan te ontkomen dat de lezer bekend moet zijn met binaire en hexadecimale getallen, alsmede met IPv4 zoals dat op de gemiddelde computer thuis wordt gebruikt.

Graankorrels op een schaakbord

Er bestaat een oude legende van een koning die de uitvinder van dat prachtige schaakspel wilde belonen. De man had maar een kleine wens. Hij wilde op het eerste veld van het schaakbord één graankorreltje, op het tweede veld het dubbele, dus twee, en zo doorgaand steeds het dubbele aantal korreltjes tot op het 64e veld. De koning vond dat wel een erg bescheiden wens en gaf een dienaar opdracht het meteen even in orde te maken. Helaas kwam deze dienaar de volgende dag terug met de mededeling dat er in het hele rijk niet genoeg graan zou zijn. Inderdaad! Sterker nog, de wereldgraanproductie van 2000 jaar kan niet aan deze wens voldoen.

Voor graankorrels lees: IPv6-adressen. Nu lijkt het of we het over 64 bits hebben. Maar IPv6 werkt toch met 128 bits adressen? Zeker, maar we hebben het hier niet over het aantal adressen, maar over het aantal mogelijke eindgebruikers. Dat aantal bedraagt ruwweg 2^{64} dus $1,8 \times 10^{19}$. Onder een eindgebruiker verstaan we namelijk diens LAN, dus het eigen netwerk van een groot bankbedrijf of jouw netwerkje thuis. De bedoeling is dat elk van die eindgebruikers ook hetzelfde gigantische aantal aan IP-adressen krijgt. Totaal hebben we dus wel te maken met 2128 IP-adressen, maar alleen vertellen dat IPv6 128 bits is, geeft geen juiste indruk over de omvang.

De schrijfwijze van IPv6-adressen

IPv6-adressen worden hexadecimaal geschreven als 8 groepen van 16 bits, onderling gescheiden door een dubbele punt. Daarbij dienen a t/m f altijd als kleine letters geschreven te worden. Dus een adres heeft dit patroon:

1234:5678:9abc:def0:1234:5678:9abc:def0

In elke groep worden voorloophullenvrij weggelaten en een of meer opeenvolgende groepen van alleen nullen worden als één lege groep geschreven, dus als twee opeenvolgende dubbele punten. Dat mag echter slechts éénmaal per adres worden gedaan.

Een van mijn machines heeft als adres 2001:980:1a6b:1::22cf:30ff:fe89:6c6e waarin een groep 0980 is ontdaan van de voorloophul. Ook een groep 0001 is ontdaan van de drie voorloophullenvrij.

Onder IPv4 kennen we het adres 127.0.0.1 als localhost. Dat loopback address bestaat ook in IPv6 als adres 1. Dat betekent dat het wordt geschreven als ::1 waarbij de twee dubbele punten de 127 voorloophullenvrij samenvoegen.

Het begrip 'voorvoegsel'

Wat onder IPv6 een voorvoegsel wordt genoemd, is vergelijkbaar met een netnummer bij telefoneren. Stel dat de uitgifte van telefoonnummers in Amsterdam een bevoegdheid was geworden van het gemeentebestuur. Dan stellen we Amsterdam het voorvoegsel 0201000000/3 ter beschikking. De cijfers voor de breukstreep geven het laagste nummer dat wordt beschikbaar gesteld en het getal 3 achter de breukstreep geeft aan dat de eerste drie cijfers in elk nummer altijd hetzelfde moeten blijven.

Let wel dat het onder IPv6 gaat over binaire cijfers, dus over bits. Mijn ISP gaf me het voorvoegsel 2001:980:1a6b:1::/64 en dus mag ik elk adres gebruiken als het maar begint met die eerste 64 bits. En dus heb ik de beschikking over mijn ei-

IPv6

gen 'schaakbord'. 264 oftewel, overdreven nauwkeurig, 18.446.744.073.709.551.616 adressen. Ik teken daarbij aan dat het grootste aantal apparaten met een IP-adres in mijn LAN ooit 8 was. Zien we hier een gigantische verspilling?

Verspilling? Ach, wie het breed heeft...

Een computer van een IP-adres voorzien, is iets dat zich geheel afspeelt binnen het LAN. Van een IPv6-adres zijn de laatste 64 bits per definitie lokaal. Je krijgt van je ISP geen IP-adressen, maar een voorvoegsel. Wie bij XS4ALL, op dit moment (augustus 2011) de enige ISP waar eindgebruikers IPv6 kunnen gebruiken, een IPv6-adres vraagt, krijgt een /48 voorvoegsel waaruit zijn router een /64 voorvoegsel kan opvragen.

Mijn voorvoegsel komt dus uit een blok dat 65536 eindgebruikers een voorvoegsel /64 kan leveren, maar XS4ALL beschikt bovendien over nog eens 65536 van deze blokken, want de Europese onderdistributeur RIPE NCC geeft alleen maar voorvoegsels /32 of groter uit. Je kunt als ISP dus nooit minder dan genoeg voor 4.294.967.296 eindgebruikers krijgen. Verspilling? Ach, laat nu een elke ISP ter wereld, zowel hedendaagse als toekomstige, 100 van zulke blokken willen hebben. Dan is er genoeg voor 40.000.000 van deze hebzuchtige ondernemers. Waar hebben we het nog over?

Gereserveerde voorvoegsels

Net als bij IPv4 zijn ook nu een aantal adresreeksen gereserveerd voor speciale doeleinden.

- Niet gespecificeerd adres, Ingesloten IPv4 reeks en Localhost. Het voorvoegsel 0000::/8 is gereserveerd voor het 'niet gespecificeerd adres' :: (allemaal nullen) dat wordt gebruikt om aan te geven dat nog geen voorvoegsel automatisch werd toegekend. Het mag niet gerouteerd worden! Het voorvoegsel 0000::/96 dat daarbinnen valt, is bedoeld als 32 bits adresruimte voor IPv4-adressen en we noemden al ::1 als 'localhost'.
- Unique local adres. Het voorvoegsel fc00::/7 is gereserveerd voor lokale adressen die niet buiten het eigen LAN kunnen worden gerouteerd. Dit is het IPv6-equivalent voor adresblokken als 192.168.0.0/16 en 10.0.0.0/8 onder IPv4. Groot verschil is dat onder IPv6 wordt getracht zodanige adressen te genereren dat deze toch wereldwijd uniek zijn, al is dat niet gegarandeerd. Dit scheidt de mogelijkheid twee privénetwerken later samen te voegen,

met slechts een zeer geringe kans op IP-conflicten. We noemen het, alhoewel het nut van deze adressen in de praktijk onder Windows nihil lijkt.

- Link local IPv6-adres. Het voorvoegsel fe80::/10 is gereserveerd voor dit adrestype. Dit is het equivalent van het blok 169.254.0.0/16 onder IPv4. Wanneer, door welke oorzaak ook, geen DHCP server in staat is IP-adressen uit te delen, kan het LAN als noodvoorziening gebruik maken van SLAAC, voluit StateLess Address AutoConfiguration. Daarbij wordt door het besturingssysteem zelf een willekeurig adres gegenereerd uit een gereserveerde reeks adressen. Als dat adres een IP-conflict met andere systemen in het LAN oplevert, wordt deze procedure herhaald tot een uniek adres is verkregen.

Het Link local IPv6-adres heeft een veel belangrijkere betekenis gekregen dan met het equivalent onder IPv4 het geval is. Elk apparaat behoort het standaard te hebben. Het Link local IPv6-adres wordt namelijk ook gebruikt om systemen in het LAN een mondiaal IP-adres te geven. Daarover meer in de volgende paragraaf.

Wie aan het privénetwerk denkt, denkt aan NAT. Network Address Translation, een techniek die is ontworpen met het oog op de schaarste aan IP-adressen onder IPv4. Ze maakt het mogelijk een privénetwerk via één publiek IP-adres met Internet te verbinden. NAT is volslagen nonsens onder IPv6, want elk systeem heeft nu een mondiaal IP-adres. Toch blijven er mensen hardnekkig vragen om NAT voor IPv6. Vergeet dat het ooit heeft bestaan! Vergeet ook dat Unique local address, want we doen er thuis niets meer mee.

Ook is er de gedachte dat IPv6 onveilig zou zijn, want 'er is geen router en dus geen firewall meer.' Ook dat is grote onzin. Behalve NAT moet de router voor een LAN nog steeds dezelfde functies vervullen, graag inclusief firewall en DNS.

Automatisch een IP-adres krijgen

Elke computer moet uiteindelijk een IP-adres krijgen dat wereldwijd uniek is. Onder IPv4 kreeg een computer automatisch een IP-adres middels DHCP. (Dynamic Host Configuration Protocol)

Onder IPv6 is DHCP6 in beginsel mogelijk, maar handiger en meer gebruikelijk is SLAAC. Immers, als de computer toch al een uniek Link local IPv6-adres heeft, waarom daarvan dan niet gewoon het voorvoegsel vervangen door het toegekende wereldwijd erkende voorvoegsel?

De router levert je daarbij een /64 voorvoegsel en dat ver-

vangt op de machines het Link local voorvoegsel. Klaar! Maar helaas zitten er wat haken en ogen aan deze methode, waar gelukkig een oplossing voor is.

Het eerste probleem is de methode volgens welke het Link local IPv6-adres wordt gegenereerd. Daarvoor wordt het fysieke adres van de netwerkadapter gebruikt. Maar dat is slechts 48 bits (6 bytes) terwijl 64 bits (8 bytes) nodig zijn. Het IP-adres wordt nu verkregen door bij het eerste byte 2 op te tellen en tussen het derde en vierde byte 'ffff' in te voegen.

Hardwareadres 20 CF 30 89 6C 6E levert dus fe80::22cf:30ff:fe89:6c6e op als Link local IPv6-adres en in mijn geval 2001:980:1a6b:1: 22cf:30ff:fe89:6c6e als IP-adres. Althans, zo behoort dat allemaal te gaan.

Het Link local IPv6-adres onder Windows 7

Een probleem is, dat de manier waarop door middel van SLAAC uiteindelijk een mondiaal IP-adres is verkregen, toch een vervelende eigenschap heeft ter zake van privacy. Je surft nu de wereld rond met het fysieke adres van je netwerkadapter. Je bent perfect traceerbaar en daar zal menig- een niet blij mee zijn.

Er is nogal wat kritiek op Microsoft omdat Windows Vista en Windows 7 afwijken van de gebruikelijke methode en het adres op dezelfde manier als voor IPv4 blijven genereren. Dat levert een willekeurig adres op, dat binnen het LAN nog steeds uniek is en zelfs een betere garantie op een uniek adres geeft, want een fysiek adres is tegenwoordig niet meer gegarandeerd uniek. De methode die Windows 7 gebruikt is dus gewoon beter, zonder compatibiliteitsproblemen te geven.

Toch kan het in een zeldzaam geval een probleem opleveren. Zo kun je in een researchomgeving een of meer multiboot-syste- men hebben waarbij de bedoeling is dat de netwerk-adap- ter wel altijd hetzelfde IP-adres krijgt. Dat gaat mis onder Windows 7, maar in dat geval kun je eenvoudig Windows toch de standaardmethode laten gebruiken met deze commando's:

```
netsh int ipv6 set global randomizeidentifiers=disabled
netsh int ipv6 set global store=persistent
```

Insiders zullen je vertellen dat de tweede regel niet nodig is omdat 'persistent' al de standaard is, maar toch gaat de instelling vaak na een herstart van het systeem verloren als deze twee commando's niet worden gebruikt nadat netsh om een andere reden was gebruikt. Je maakt het ongedaan met:

```
netsh int ipv6 set global randomizeidentifiers=enable
```

Het tijdelijk IPv6-adres

Het is mogelijk om naast het vaste IPv6-adres ook een tijdelijk IP-adres te hebben. Dat adres wordt gebruikt voor uitgaande verbindingen, terwijl het systeem bereikbaar blijft onder het reguliere vaste IP-adres. Dit laatste is alleen van belang als het systeem op een of ander gebied als server moet functioneren, hetgeen normaliter in een thuisituatie niet het geval is. Onder Windows is dat tijdelijke IP-adres standaard ingeschakeld en je surft daarmee met een redelij- ke mate van anonimiteit. Alleen met medewerking van je ISP is te achterhalen aan wie je voorvoegsel is uitgereikt. Je kunt het gebruik van het tijdelijk IP-adres uitschakelen met:

```
netsh int ipv6 set privacy disabled
```

en weer inschakelen met:

```
netsh int ipv6 set privacy enable
```

Het effect is er pas na herstarten van het systeem.

Overbodige tunnels uitschakelen

Windows is uitgerust met twee voorzieningen die bij daad- werkelijk IPv6 overbodig zijn geworden. ISATAP en Teredo. In beide gevallen gaat het om tunnels die IPv6-verbindingen via IPv4 mogelijk maken. Hun aanwezigheid is over het algemeen hinderlijk. Ze worden hier niet behandeld, behalve dan hoe je ze kunt uitschakelen. Twee commando's:

```
netsh int isatap set state disabled
netsh int ipv6 set teredo disabled
```

Daarmee zijn beiden verdwenen. Vreemd genoeg zwerft een methode om dit redelijk onoordeelkundig te doen over het Internet, zelfs in een artikel van Microsoft wordt verteld hoe je ze kunt blokkeren. Gevolg is dat mensen in forums vragen stellen over apparaten die in Apparaatbeheer van een gele driehoek zijn voorzien.

IPv4 prioriteit geven boven IPv6

Als je daadwerkelijk IPv6 hebt, zul je merken dat de over- grote meerderheid van Internet gewoon blijft doorklungelen met IPv4. Maar Windows probeert eerst een URL om te zet- ten in een IPv6-adres. Lukt dat niet, dan pas wordt overge- gaan op IPv4. Dat kan soms voor enige vertraging zorgen. Het is mogelijk met een registerinstelling deze werkwijze om te keren, dus Windows probeert eerst IPv4 en pas als dat niet lukt IPv6. Hoe je systeem op dit moment werkt kun je een- voudig uitzoeken met dit commando vanaf een opdracht- prompt:

```
ping www.google.nl
```

Je ziet dan vanzelf welk type adres dat oplevert. Om dit in het register te wijzigen ga je met REGEDIT naar deze sleutel:

```
HKEY_LOCALMACHINE\SYSTEM\CurrentControlSet\Services\
Tcpip6\Parameters
```

Maak daar deze waarde aan:

Waarde:	DisabledComponents
Type:	REG_DWORD
Gegeven:	0x20 (32)

Normaliter is dit volkomen onnodig. Ik raad aan eerst na te gaan of iets anders een vertraging veroorzaakt. Daarnaast kent deze waarde nog het nodige misbruik, helaas ook gepu- bliceerd door Microsoft zelf. Zie hierna.

IPv6 uitschakelen

Het is onduidelijk waarom sommigen met alle geweld IPv6 willen uitschakelen. Op Internet staat dat hier en daar als 'tip' om het systeem te versnellen. Knetterende onzin! Men doet het met dezelfde waarde die hierboven werd genoemd om IPv4 prioriteit te geven, maar vult dan 256 in. IPv6 uit- schakelen is kinderlijk simpel zonder aan het register te komen.

- Schakel Teredo en Isatap uit zoals in het voorgaande be- sproken.
- Zet onder de instellingen van je (W)LAN adapter het vinkje bij IPv6 gewoon uit.

Mogelijk is vreemd gesleutel in het register ontstaan doordat men alleen het laatste doet. In het register zijn Isatap en Teredo NIET uit te schakelen, alleen te blokkeren! Dat levert onnodig foutmeldingen op in apparaatbeheer. Overigens heeft uitschakelen van IPv6 tot gevolg dat je geen thuisnet meer kunt gebruiken onder Windows 7.

De nieuwe MEDIALINE mPAD[®] 10.1-inch TabletPC

"DUKE of HOLLAND"

met Android 3.2 besturingssysteem !

EFFE TABBEN

In de trein, in de auto, in de bus, in de tram, in je boot, in het vliegtuig, in de vrachtauto, op de tractor, op het station, op school, op het werk, in de kantine, in de wachtruimte, op de WC, in bed, in de keuken, onderweg naar vakantie, kun je "Effe Tabben" zoals

e-mailen, internetten, muziek luisteren, online shoppen, online audio luisteren, internet bankieren, films kijken, nieuws lezen, Skype[®], social media, contacten, agendabeheer, foto's maken, video's maken, geluidsopnamen doen, e-reader lezen en nog veel veel meer

met je eigen keuze uit > 200.000 APPS (applicaties) uit de officiële Google[®] Android Market en je kunt OOK navigeren via de ingebouwde GPS !

Een superhoge scherm resolutie van 1280*800pixels. Capacitive multitouch voor fijne bediening! Breedbeeld LCD panel met 16:10 beeldverhouding en natuurlijk met het nieuwste Android 3.2 besturingssysteem en ondersteuning voor Adobe[®] Flash 10.3. Met speciaal Gorilla glas.

Specificaties MEDIALINE

DUKE OF HOLLAND model i10AU16 :

- CPU : TEGRA T20 dual core processor 1Ghz / met 1080p HD Video GPU
- 10.1inch TFT LCD panel w/LED backlit, 1280*800 res.
- met Gorilla Glass en Anti-Fingerprint Coating
- capacitive multitouch ondersteunt 10 points gesture
- Android™ 3.2 besturingssysteem (Nederlands) en vele andere talen in te stellen
- intern opslaggeheugen 16GB eMMC
- 1GB LPDDR2 systeem werkgeheugen
- ingebouwde G-sensor kantelen scherm + 3D games support
- twee camera's voorzijde camera 2.0M / achterzijde 5.0M
- snelle draadloze netwerkfunctie volgens WLAN 802.11bgn standaard
- Bluetooth 2.1 + EDR
- ingebouwde GPS
- RESET en RECOVERY knoppen (verborgen)
- micro-USB poort en micro-HDMI poort (1080p)
- micro SD geheugenslot (max. 32GB)
- gewicht : 760 gram / afmetingen 264mm * 174mm * 12.25mm

optioneel verkrijgbaar: hoesje EUR 30,00*

optioneel: microSD 16GB

EUR 16,00*

microHDMI converter

EUR 6,00*

WWW.MEDIALINE-TABLETPC.NL

1. Online activiteiten vereisen uitsluitend een beschikbare WLAN verbinding.
2. GPS vereist MAPS indien niet via WLAN

Gebruikte handelsnamen/merken zijn eigendom van hun respectievelijke eigenaren.

MEDIA | LINE
TABLET PC and INTERNET TV

* excl. Verzendkosten (indien apart wordt besteld)

● Veilig surfen en GigaHits ●

Henk van Andel

In de vorige SoftwareBus maakten we al kort melding van een potentieel veiligheidsprobleem met de GigaHits in combinatie met de 'niet helemaal Internet Explorer'. Dat klinkt misschien wat cryptisch, maar het wordt hieronder uit de doeken gedaan. Met ingang van GigaHits 2011-6 is dat aangepast. Maar ook met andere toepassingen kun je in de problemen komen. Daarom gaan we er wat dieper op in.

Het potentiële probleem

Laten we eerst ter geruststelling melden dat het slechts om een klein potentieel probleem ging, dat mede afhankelijk was van je configuratie van vooral veilig surfen/antivirus software. Daarover later meer.

Dan het probleem. De GigaHits opent een browservenster met het menusysteem. Dat kan via het Start.html in de root van elke GigaHits, of via de 'autostart'. Dit laatste kan alleen werken onder Windows, mits je instellingen dat toelaten. Laten we ervan uitgaan dat dit bij de meestal het geval is.

Voor de 'autostart' werd gebruik gemaakt van het programma MenuBox. Hiermee zijn een aantal noodzakelijke instellingen van de browser en de aanwezigheid van noodzakelijke programma's te controleren. MenuBox werkt op basis van systeembestanden van Windows die ook door de browser Internet Explorer worden gebruikt, en biedt een aantal extra functies die de standaard Internet Explorer niet heeft.

Echter, de wijze waarop MenuBox het browservenster opende, stelde het Smartscreen Filter van Internet Explorer niet in werking. Het Smartscreen Filter beveiligd de computer tegen 'malware' sites, tenzij het is uitgeschakeld door de gebruiker, wat vaak het geval is.

Op zich is het gebruik van de GigaHits erg veilig. In de eerste plaats wordt streng gecontroleerd op virussen. In de tweede plaats kan op een DVD niet worden geschreven, er kan na fabricage dus geen virus op komen.

Maar er staan ook links naar buiten op de GigaHits, vooral de links naar de Homepage van programma's. Links naar de boze en gevaarlijke wereld. Uiteraard worden die links ook streng gecontroleerd. Dat betekent dat het vrijwel uitgesloten is dat een link naar een malware-site op de GigaHits terecht komt.

Het probleem is echter dat deze controle een momentopname is. In de loop

van de tijd zul je steeds vaker zien dat een link een 'bad link' is geworden omdat de betreffende URL niet meer bestaat. En een site die gezond was, kan later besmet raken en gevaar opleveren. Dan is het van belang dat je beschermd wordt door alle beschikbare middelen. Aangezien MenuBox het Smartscreen Filter van de Internet Explorer omzeilde, voldeed het dus niet aan onze strenge eisen.

Het gaat hier om een uiterst kleine kans. De GigaHits neemt in principe alleen software op van bonafide oorsprong. De kans dat een homepage wordt aangevallen en er malware op wordt gepland is natuurlijk aanwezig, maar daar zal zo'n bonafide site snel tegen optreden. De kans dat je daar net op het verkeerde moment op terecht komt is daardoor misschien verwaarloosbaar klein, maar in principe wel aanwezig.

Dit geldt met name voor de combinatie Internet Explorer en Microsoft Security Essentials. Omdat:

- Microsoft Security Essentials geen beveiliging tegen malware sites bevat, Microsoft vertrouwt hier op Smartscreen Filter
- Microsoft Security Essentials een mager resultaat levert, vergeleken met alternatieven.
- Smartscreen Filter bescherming biedt voor Internet Explorer en enkele andere Microsoft producten, maar niet als je op een andere wijze het internet op gaat!

GigaHits vanaf 2011-6

Als je je zelf beperkt tot de combinatie Internet Explorer/Smartscreen Filter en Microsoft Security Essentials, dan moet je dat uiteraard zelf weten. Maar we raden je aan om in dat geval een betere bescherming tegen malware-sites te installeren.

Ook al is het risico klein, we willen dat toch vermijden. Dat was tevens het advies van het CompUsers Platform Privacy en Veiligheid, dat het probleem

Zie je zoiets? Zorg dan dat Javascript aan staat!

ook aanhangig maakte. De GigaHits gebruikt nu niet meer MenuBox om een venster te openen, maar opent een venster in je standaard browser. Daarmee worden geen door de gebruiker (al dan niet bewust) ingestelde beveiligingen omzeild.

Je kunt nu problemen krijgen met de instellingen van je browser. Die moet pop-ups toelaten. Bovendien moet Javascript ingeschakeld zijn en vaak ook Flash. Dit wordt nu niet meer gecontroleerd door MenuBox, let dus op.

Als alternatief hebben we overwogen om MenuBox zoals voorheen te blijven gebruiken, maar de links naar externe sites te openen in een nieuw venster, dat dan in de standaard browser verschijnt. Maar dat is lastig en onrustig voor de gebruikers en wordt daarom breed ontraden.

Security Essentials 'mager'

So far, so good. Maar ... Microsoft heeft een gratis antiviruspakket genaamd Microsoft Security Essentials. Het woord 'essentials' zou kunnen inhouden dat het alle essentiële beveiliging biedt. Maar de werkelijke betekenis is in dit geval dat het een vrij elementaire beveiliging geeft! En ja, natuurlijk, dat is 'essentieel', maar niet voldoende.

In een test van 16 bekende gratis en betaalde beveiligingsproducten, gepubliceerd in het december 2011-nummer van het blad PCM, blijkt Microsoft Security Essentials er als een van de slechtste uit te komen.

Een steeds vaker voorkomend veiligheidsprobleem zijn aanvallen die verspreid worden via websites. Een bezoek aan een besmette site betekent dan een aanval op je systeem. Dat soort sites moet je dus mijden.

Microsoft Security Essentials doet dat niet voor je. Maar de Internet Explorer heeft daar wel een voorziening voor ingebouwd onder de naam Smartscreen Filter. Als een site die je oproept op een lijst gevaarlijke sites (blacklist) voorkomt, wordt door de Internet Explorer die site geblokkeerd.

Als een site niet op de blacklist van Microsoft voor komt, worden door Smartscreen filter enkele logische tests gedaan en kan een (andere) waarschuwing verschijnen.

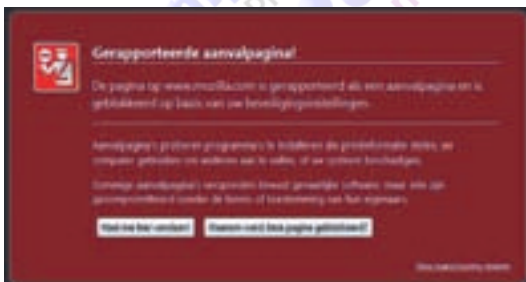
Als een site op de blacklist staat, verschijnt deze toch heel even in de Internet Explorer. Wellicht wordt de blacklist 'achteraf' vergeleken met de site. Zou in die flits de site zijn boze opzet al hebben kunnen uitvoeren?

Andere browsers

Wat gebeurt er als je de GigaHits met Start.html opstart? Dan heb je de keuze om het menu in een venster (van je standaard browser) of in je standaard browser te openen.

Je standaard browser kan natuurlijk Internet Explorer zijn. Maar zowel het venster als de optie 'standaard browser' houden het Smartscreen Filter (mits je dit niet hebt uitgezet) werkzaam.

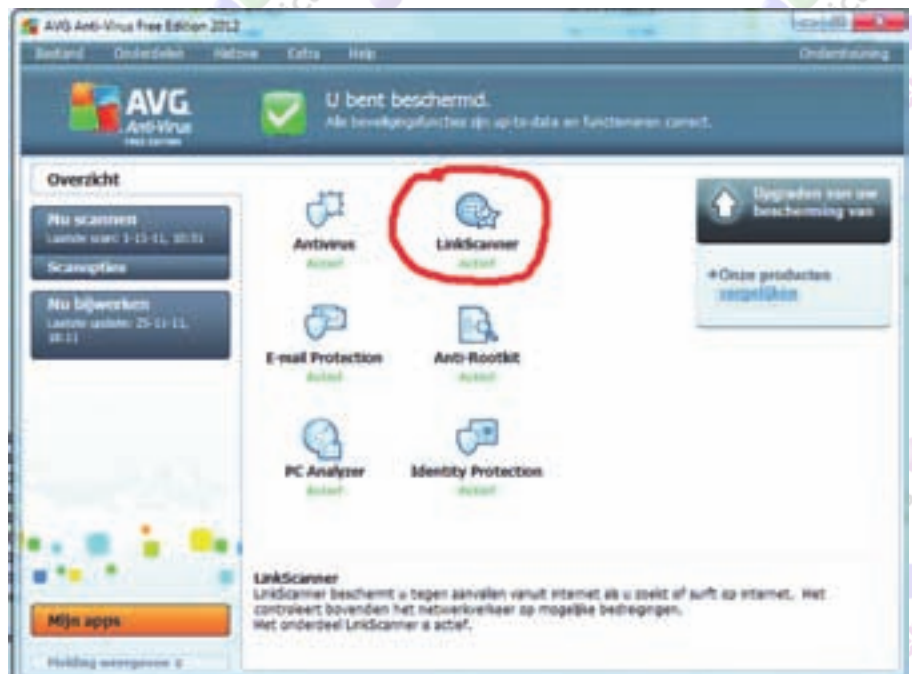
De moderne gangbare browsers hebben ook zoiets als Smartscreen Filter. Firefox en Chrome gebruiken beide de Google Safe Browsing API. Andere browsers hebben iets soortgelijks.

Als een site op de blacklist voor komt, wordt deze net als bij de Internet Explorer geblokkeerd. Het kan natuurlijk gebeuren dat een site wel op de ene, maar niet op de andere blacklist staat. De site die we gebruikten voor de Internet Explorer melding ('Deze website is gerapporteerd als onveilig') werd ook door Firefox als onveilig herkend.

Aanvullende bescherming

Jezelf beperken tot de beveiliging door de browser is onverstandig en onnodig. Er zijn programma's die een uitstekende aanvullende bescherming bieden. Een malware-site wordt dan al afgevangen voordat deze de browser of een ander programma waarmee je internet op gaat, bereikt.

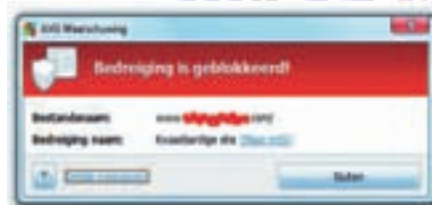
Het is niet de bedoeling om hier een uitzetting te geven van dit soort programma's. Maar ter toelichting geven we een voorbeeld, aan de hand van mijn eigen praktijk.

De meeste antivirus-programma's, ook de gratis versies, hebben een aanvullende beveiliging voor malware-sites. Zelf gebruik ik de gratis versie van AVG. Dit heeft een beveiliging genaamd LinkScanner, dat ook gratis als losstaand product gedownload kon worden. Nu is het geïntegreerd in AVG Antivirus.

LinkScanner ligt voor je op de loer als je het internet opgaat. Als het een malware-site herkent, dan slaat het alarm.

Nu is de site geblokkeerd. Dat wordt onthouden en bij een volgend bezoek krijg je de volgende melding: De geblokkeerde malware-site kan dus

nu niet de browser bereiken en daar zijn kwade bedoelingen uitrichten. Als je LinkScanner tijdelijk uitschakelt, dan komt de malware-site een stap verder.

Maar ook dan sloegen in mijn geval een aantal andere beveiligingen van AVG aan, te weten de Search-Shield (die bedoeld is om je te waarschuwen als je op internet aan het zoeken bent). En ook de AVG Resident Shield (de eigenlijke virusbeveiliging) waarschuwde voor een cookie.

Zelf proberen?

De voorbeelden in dit artikel werden getest met een echte malware-site. Dat kunnen we niemand zonder meer aanraden. Daarom is de naam van de site onleesbaar gemaakt. Wil je het toch zelf proberen, gebruik dan deze veilige test sites:

Voor Internet Explorer/Smartscreen:
207.68.169.170/fabrikam/index.html

Voor Firefox/Google Safe Browsing API:
www.mozilla.org/firefox/its-an-attack.html

Adressen en Etiketten

met OpenOffice.org (slot)

Cees Otte

In SoftwareBus 2011-5 hebben we in deel 1 van deze workshop gezien hoe we een database kunnen maken en vervolgens vullen met adresgegevens. In deel 2 leert u etiketten te printen met gebruikmaking van de gegevens uit de database.

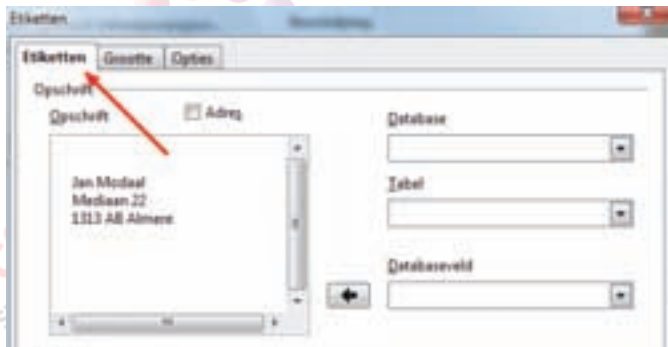
Zoals eerder al is aangeraden gaan we samenvoegen vanuit de aparte daarvoor gereserveerde map: Documenten > Workshop Adressen.

Als OpenOffice.org tussendoor afgesloten is geweest, dan moet het nu opnieuw worden gestart. Kies nu de optie Tekstdocument (OpenOffice.org Writer).

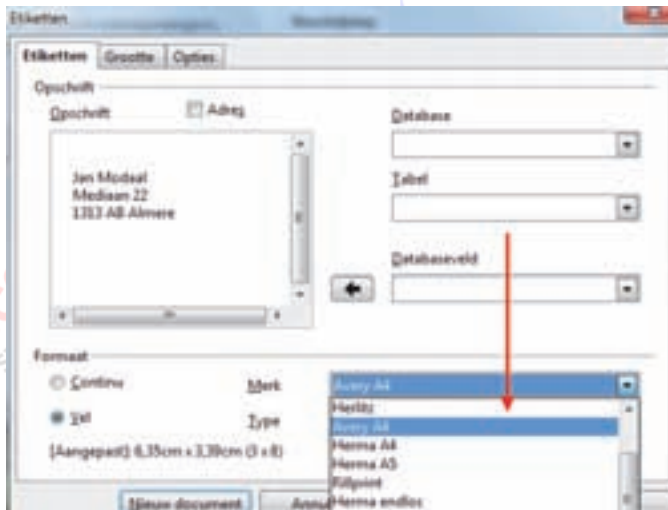
Als OpenOffice.org nog open staat, kunnen we direct verdergaan vanuit het venster Adreslijst.odt (zie deel 1 Adreslijst, laatste pagina). Het is in dit geval niet nodig zelf eerst over te schakelen naar de tekstverwerker. OpenOffice.org is een geïntegreerd pakket, het overschakelen gebeurt vanzelf.

Etiketten

Ga naar Bestand > Nieuw > Etiket (via V achter het eerste icoon op de standaard werkbalk komt u er ook). Het menu 'Etiketten' verschijnt.

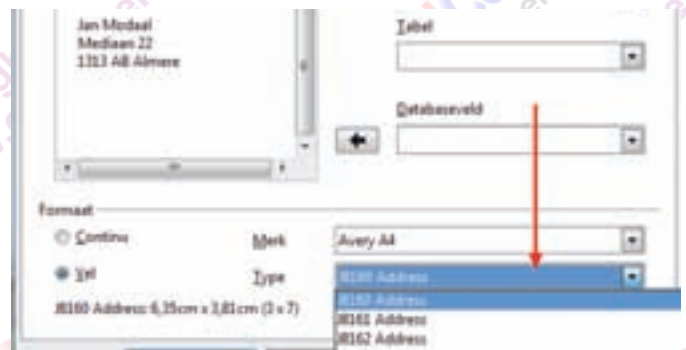

Controleer of het tabblad 'Etiketten' geactiveerd is. Is dat niet zo, klik dan op het tabblad om het actief te maken. We hebben nu de keuze uit twee wegen: Makkelijk en Goedkoop.

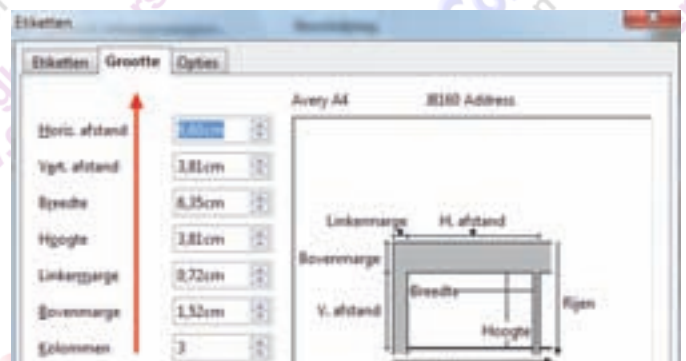
Makkelijk: bekende etiketten

Gebruik etiketten die al bekend zijn in OpenOffice.org. Kijk onder 'Merk' welke etiketten OpenOffice.org kent en kies als merk: Avery A4. Avery is een heel bekend merk. Alle kantoorboekhandels kennen het en ze kunnen de diverse typen etiketten van dit merk bestellen. Voor ons doel is het type J8160 heel handig.

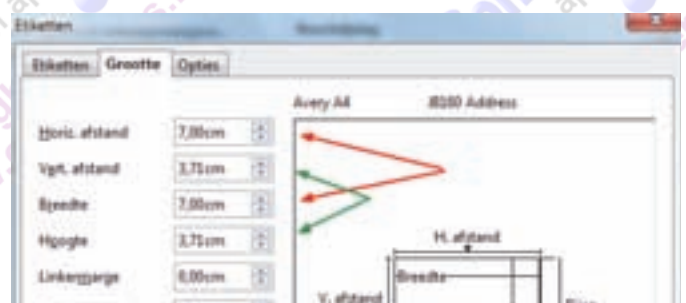

Goedkoop: huismerketiketten

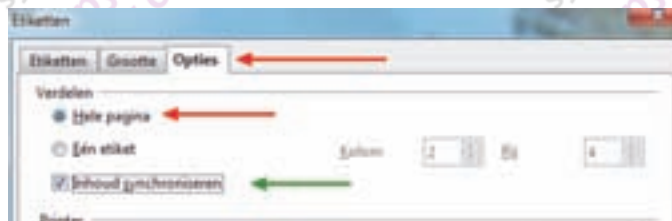
Gebruik etiketten van een 'eigen merk'. We moeten dan aan OpenOffice.org vertellen dat deze etiketten ook meedoen. Bijvoorbeeld: Bruna, formaat 70x37,1 mm. Klik in het menu 'Etiketten' op het tabblad 'Grootte'.

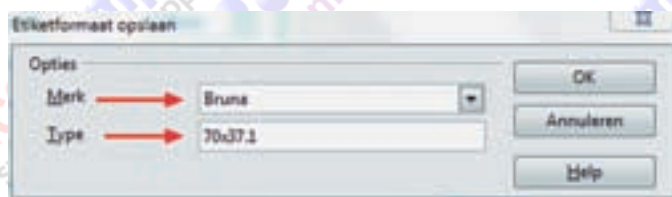
Op de voorkant van het pak Bruna-etiketten staat dat de etiketten per stuk 70 x 37,1 mm groot zijn, en dat er 24 etiketten op een vel zitten, verdeeld over drie kolommen en acht rijen. Zet in het menu 'Etiketten' op het tabblad 'Grootte' nu de 'Breedte' op 7,00 cm (= 70 mm).

Dat lukt pas als 'Horiz. afstand' eerst op 7,00 cm is gezet. Logisch: bij 3 kolommen geeft $3 \times 7 \text{ cm} = 21 \text{ cm}$ en dat is de hele breedte van het vel A4; er is dus geen ruimte over voor marges of strookjes wit tussen de etiketten. Zet op dezelfde wijze 'Hoogte' en 'Vert. afstand' op 3,71 cm (= 37,1 mm). Zet alle Marges op 0,00 cm, Kolommen op 3 en Rijen op 8. Klik nu in het menu 'Etiketten' op tabblad 'Opties'.

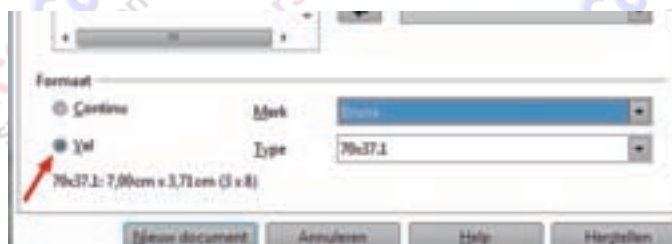
Selecteer hier de optie 'Hele pagina' en zet een vinkje voor 'Inhoud synchroniseren'. Keer terug naar het tabblad 'Grootte' en klik op 'Opslaan' en vul het Merk en Type in op het scherm 'Etiketformaat opslaan' : Bruna en 70x37,1.

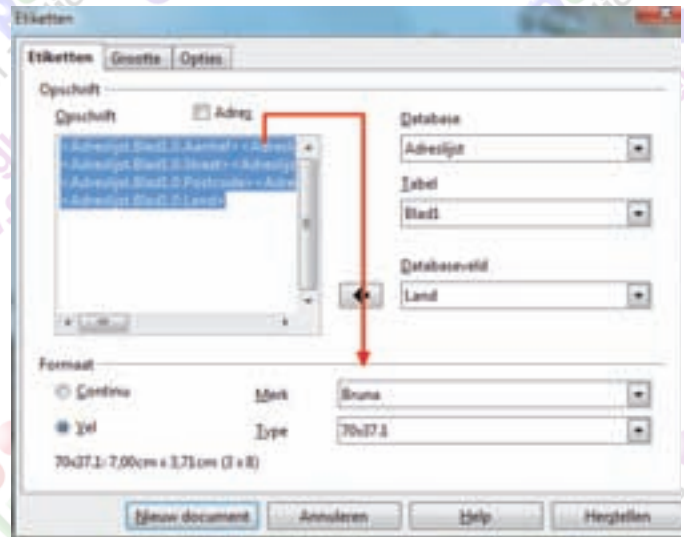
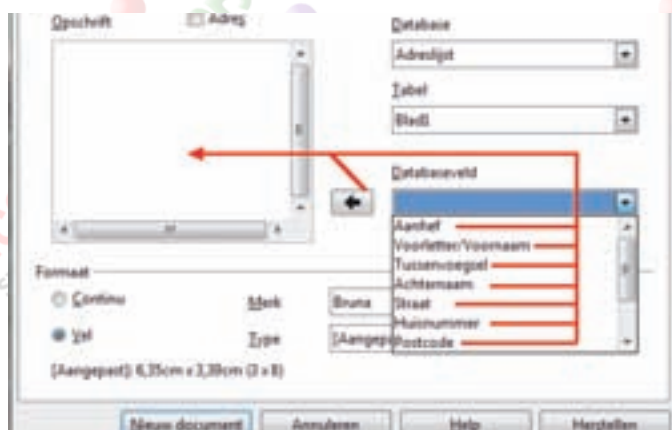
Samenvoegen

Als het menu 'Etiketten' tussendoor is afgesloten, kunt u het opnieuw openen via Bestand > Nieuw > Etiketten (kan ook via V achter het eerste icoon op de standaard werkbalk). Controleer of het tabblad Etiketten geactiveerd is. Mocht dat niet zo zijn, klik dan op het tabblad om het actief te maken. Als het menu 'Etiketten' nog open staat, kunnen we direct verdergaan.

Zet op het tabblad 'Etiketten' het merk op Bruna en het type op 70x37,1. Kies bij Formaat meteen voor Vel (Continu is voor systemen met etiketten op rollen).

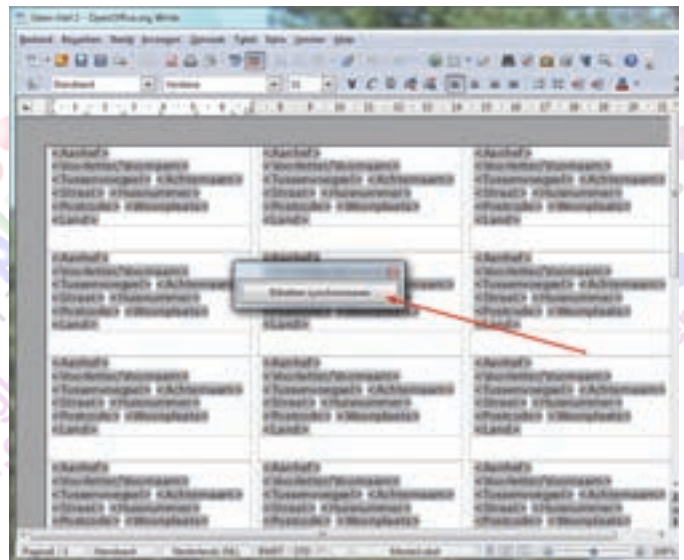
Selecteer met V achter het invulvak Database de database 'Adreslijst', selecteer met V achter het invulvak Tabel de tabel 'Blad1' en selecteer met V achter het invulvak Databaseveld het veld dat op het etiket moet komen.

Zet de velden vanuit het vak Database-veld in het grote etiketvak links (gebruik de zwarte pijl). Zet de velden in de gebruikelijke drie of vier adresregels en voeg spaties tussen de veldnamen in. Dus:

<Aanhef> <Voorletters> <Tussenvoegsel> <Achternaam>
<Straat> <Huisnummer>
<Postcode> <Woonplaats>
en eventueel <Land>

Klik op 'Nieuw document'. Alle velden worden nu op de juiste plaats op de juiste regels ingevoegd.

U kunt nu in Etiket 1 linksboven allerlei veranderingen aanbrengen: Een of meer witregels bovenaan toevoegen en met de tabtoets de regels wat meer naar het midden schuiven. Verder is het mogelijk een vaste tekst toe te voegen, of een vergeten spatie. Zelfs is het mogelijk een afbeelding of watermerkafbeelding in te voegen (via Invoegen > Afbeelding).

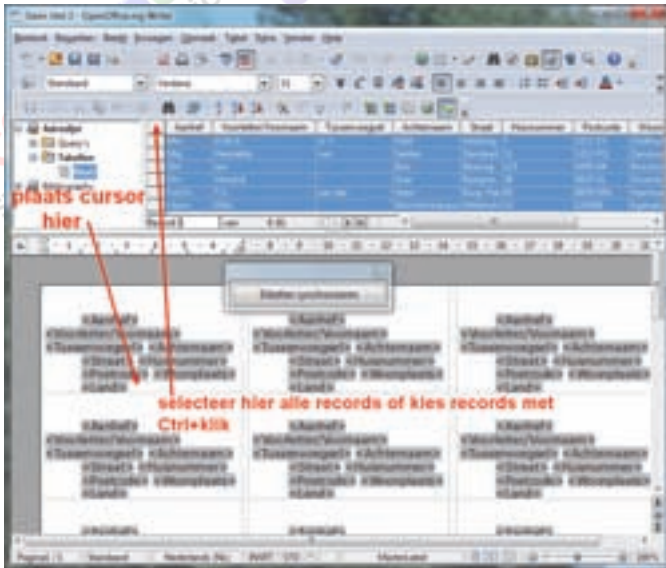

Klik op de zwevende knop 'Etiketten synchroniseren' om de veranderingen in Etiket 1 op alle etiketten door te voeren.

Nu gaan we samenvoegen volgens een stappenplan.

STAP 0

Klik op het Database-icoon boven het nieuwe document met de ingevoegde velden of druk op toets F4. De databasegegevens verschijnen nu boven het document. In de linkerkolom van de database kan dan via de plusjes de juiste database ('blad1' in ons geval) geselecteerd worden.

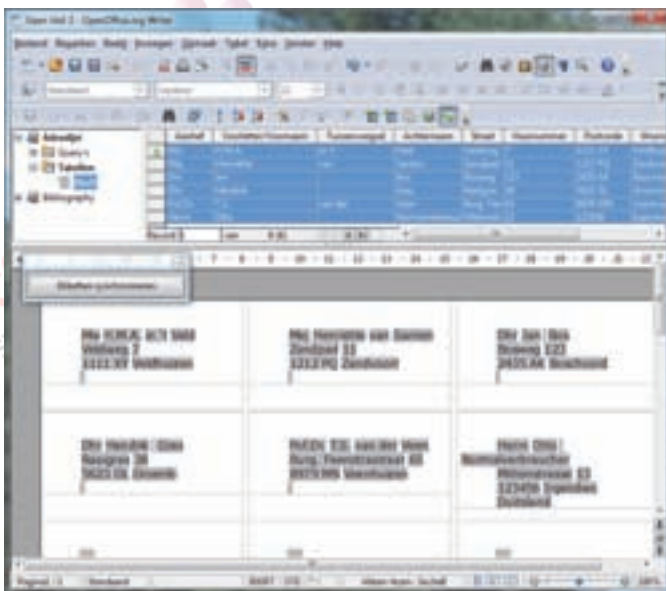

STAP 1

Nu komt het! Zet de cursor achter het laatste veld op het eerste etiket (in dit geval achter <Land>). Ga nu naar de tabel met databasegegevens en klik op de bovenste regel met kolomtitels in het meest linkse vakje (voor Aanhef) om de hele tabel (alle adressen) te selecteren. Enkele regels selecteren kan natuurlijk ook, via de vakjes voor de regels, met Ctrl + Klik of met Klik-Shift-Klik.

STAP 2

Klik nu in de werkbalk Tabelgegevens op het icoon 'Gegevens naar velden'.

STAP 3

Op het etikettendocument zijn de velden nu ingevuld met de gegevens uit de database. Op dit moment kunnen nog wijzigingen worden aangebracht op individuele etiketten.

KLIK NU NIET MEER OP 'ETIKETTEN SYNCHRONISEREN'!

Als u dat wel doet, dan krijgen alle etiketten niet alleen de opmaak, maar ook de gegevens van etiket 1! En dat was nu net niet de bedoeling.

Opslaan

Sla het document met de adresetiketten op onder een veelzeggende naam, bijvoorbeeld 'Adresetiketten Workshop', in de map 'Workshop Etiketten'. Dit document kan steeds opnieuw gebruikt worden om dezelfde etiketten af te drukken. Als daarom gevraagd wordt moe-

ten de koppelingen NIET worden bijgewerkt (dat levert weer alle etiketten met adres 1 op). De etiketten kunnen nu niet meer worden aangepast. Voor veranderingen en na toevoeging van meer adressen moet de samenvoegprocedure opnieuw worden doorlopen. Dit is het moment om een proefafdruk te maken op gewoon papier om te kijken of alles past.

Mailing

Samenvoegen kan niet alleen met etiketten, maar ook met een document, zoals bijvoorbeeld een uitnodiging voor een feest. We werken weer vanuit de map Documenten > Workshop Adressen.

Maak eerst een standaardbrief die naar iedereen op uw adreslijst gestuurd moet worden.

Sla deze brief op in de map 'Workshop Adressen'.

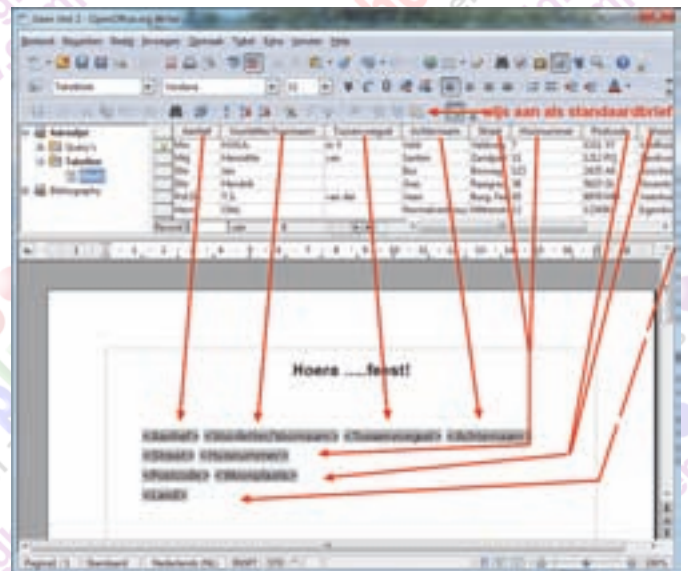
Klik bovenaan de brief op het database-symbool of druk op F4. De in OpenOffice ge-registreerde databases verschijnen bovenaan in het linkerpaneel.

Klik (zodanig) op het plusje voor Adreslijst, dan op het plusje voor Tabellen en tot slot op 'Blad 1'.

De database 'Adreslijst' verschijnt. Er komt zo dadelijk een stappenplan, maar eerst doen we de voorbereiding.

STAP 0

Zet de cursor in de brief tussen de kop en de tekst en maak een paar lege regels. Sleep nu de gewenste kolomtitels naar beneden naar de brief, ze worden daar opgenomen als veldtitels.

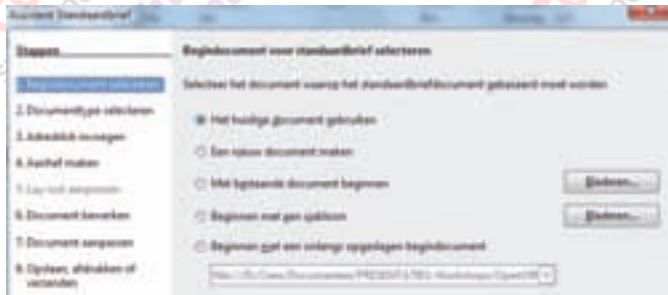
Deze brief moeten we nu benoemen tot Standaardbrief.

Dat gaat via het knopje 'Standaardbrief' op de werkbalk Database.

De 'Assistent Standaardbrief' opent nu met het Stappenplan.

In onderstaande afbeelding staan alle opties. Zet de stappen die in uw situatie juist zijn.

STAP 1: 'Het huidige document gebruiken' is goed, klik op volgende.

STAP 2: 'Brief' is goed, klik op volgende.

STAP 3: Nu kunnen we een adresblok in de standaardbrief invoegen en daarbij een adreslijst selecteren. Dat is echter al lemaal al gedaan. Klik op Volgende.

STAP 4: Hier kan een aanhef in de brief worden ingevoerd. Dat wijst zichzelf. Wij slaan dit over en klikken op Volgende.

STAP 5: Dit is het moment om de lay-out van de aanhef aan te passen. Dat is al in orde. Klik op 'Volgende'.

STAP 6: Nu kan het algemene document 'Standaardbrief' eventueel nog worden bewerkt. Ook dit wijst zichzelf en ook dit slaan wij over. Klik op Volgende.

STAP 7: De standaardbrief is nu samengevoegd met de adressen uit de Adreslijst. Het is nu nog mogelijk om een individueel document, dus een brief aan een bepaalde ontvanger, nog te wijzigen. Daar zien we vanaf en we klikken op Volgende.

STAP 8: Het begindocument hebben we natuurlijk vóór we met deze Assistent aan de gang gingen al opgeslagen. We willen daarom nu het Samengevoegd document opslaan. Dat kunnen we doen door óf het geheel op te slaan als één enkel document met alle pagina's of door elke individuele brief apart op te slaan.

Beide opties hebben zowel voor- als nadelen. Een compleet document is later makkelijker bij herhaalde massamailing aan dezelfde ontvangers met bijvoorbeeld een steeds wisselende bijlage. De keuze voor individuele documenten maakt het makkelijker individuele geadresseerden nog eens te benaderen. Het is overigens ook nog mogelijk maar enkele van de individuele documenten op te slaan. Wij kiezen voor 'Als individuele documenten opslaan' en klikken op de knop 'Documenten opslaan'.

Wij kiezen als daarom gevraagd wordt een toepasselijke naam, b.v 'Mailing abonnees SwB' en klikken dan op 'Opslaan' en vervolgens op 'Voltoeien'. Het document of de documenten worden nu opgeslagen.

Tot slot

Even via Start > Documenten de werkmap 'Workshop Adressen' controleren.

En jawel hoor: de individuele brieven zijn daar als Mailing_0 t/m Mailing_5 verschenen.

De brieven kunnen nu apart worden afgedrukt.

Succes!

Colofon

De SoftwareBus is het officiële periodiek van de Vereniging CompUsers, maar ook beschikbaar voor HCC-leden en niet-leden. Het blad verschijnt zes keer per jaar. Elk nummer gaat vergezeld van de GigaHits, een DVD-ROM met speciaal geselecteerde software. Uitgever: ProgrammaTheek BV.

Artikelen

De SoftwareBus komt tot stand uit bijdragen door onze leden voor onze leden. Daarnaast heeft CompUsers samenwerkingsverbanden met een aantal uitgevers van computerbladen. Auteurs voor de SoftwareBus geven impliciet toestemming voor het in het kader van deze samenwerking doorplaatsen van hun artikelen in deze bladen. Uiteraard zal dit gebeuren met vermelding van auteur en bron. Vanzelfsprekend komen eventuele vergoedingen voor deze doorplaatsingen ten gunste van de auteur(s). Als u als auteur hiertegen bezwaar hebt, dan willen we nog steeds graag uw bijdragen voor de SoftwareBus ontvangen. Geef uw standpunt in dezen door aan de redactie; het wordt uiteraard gerespecteerd. We hopen natuurlijk dat alle auteurs willen bijdragen aan deze vorm van samenwerking.

Abonnementen

Abonnementen kosten CompUsers- en HCC-leden € 15/jaar. Voor adressen buiten Nederland: € 21,- per jaar in de EU en € 27,- in alle andere landen. Niet-leden betalen € 9,- per jaar meer. Losse nummers: € 5,-. Abonneren en bestellen: www.compusers.nl/eshop. Voor visueel gehandicapte abonnees is gratis een elektronische versie beschikbaar; deze mag niet verder verspreid worden; aanvragen: redactie@compusers.nl.

Een abonnement wordt automatisch met een jaar verlengd, tenzij ten minste drie maanden van tevoren opgezegd bij: abonnementen@compusers.nl.

N.B.: De abonnementenadministratie is niet gekoppeld aan de HCC-administratie. Als de abonnee inmiddels geen HCC- of CompUserslid meer is, geldt voor de verlenging de niet-ledenprijs.

Betaling

Liefst per automatische incasso. Bij een andere wijze van betaling wordt € 2,50 extra berekend.

ING-bankrek.nr.: 206202
IBAN: NL13 INGB 0000 206202
BIC: INGBNL2A

Adresmutaties

CompUsersleden: naar abonnementen@compusers.nl.
HCC- leden: ga naar www.hcc.nl/contact en volg de aanwijzingen.
Voor overigen: mail het oude en nieuwe adres aan: abonnementen@compusers.nl.

Advertenties

Informeer bij de redactie: redactie@compusers.nl.

Redactie

René Suiker, hoofdredacteur
Rob de Waal Malefijt, eindredacteur
Ger Stok, coördinator
Rein de Jong, auteur
Ernst Roelofs, auteur

NB: er zijn nog vacatures bij de redactie. Interesse? Mail naar de redactie.

Opmaak: DTP-team CompUsers

Henk van Andel
Henk Heslinga
Dennis van Hoof
Harry van Mosseveld
Ger Stok
Rob de Waal Malefijt

Druk: Senefelder Misset, Doetinchem
Ontwerp opmaak: Okker, Reclame Veenendaal
Ontwerp omslag: FIR&E, Wageningen

● Feestdagen voor boekliefhebbers? ●

Ernst Roelofs

Sint is inmiddels in het land, en op het moment van schrijven zijn de rendieren van de kerstman zich al aan het warmlopen. Ook de financiële crisis is nog in volle gang. Gaat er een 'neuro' komen (= euro voor de welvarende noordwestelijke eurolanden) of, nog erger, zal de gulden terugkomen?

Consumeren, geld uitgeven, is goed voor de economie, maar natuurlijk alleen als uw portemonnee nog gevuld is en u zich (nog) geen zorgen hoeft te maken over uw baan (zoals b.v. veel hulpverleners in de psychiatrie).

eReader of tablet?

Wat kunt u zoal vragen aan Sint? Een eReader of toch wat uitgebreidere tablet? Er is volop keuze en hopelijk ondanks de crisis nog betaalbaar. Naast de iPad (zou model 3 echt in de schappen liggen met de feestdagen? Waarschijnlijk niet, want er is nog geen echte concurrentie.) zijn er tal van look-a-likes, zoals de Samsung Galaxy Tab. Persoonlijk vind ik de Asus Transformer interessanter, omdat je daar een toetsenbord met extra batterij aan kan vastklikken.

Daarnaast zijn er de sympathieke dwergen, zoals de WeTab of dichterbij huis de MediaLine met hun Duke of Holland tablet. Hun 'Duke of Holland', die te zien was op het digitale evenement van de HCC, is een mooi product tegen een scherpe prijs. Bijzonder is de resetknop, waarmee de software in de oorspronkelijke staat kan worden teruggezet; handig voor de knutselaars onder ons.

Kopieerbeveiliging

Onovertroffen voor degenen die graag boeken lezen zijn de echte eReaders met e-inktscherm. Zeker de betere

modellen benaderen het genot van het lezen van papier. Ze zijn nog steeds niet echt goedkoop en voornamelijk alleen in zwartwit, maar wel licht, plat, en met een accu die vele, vele uren meegaat. Het grootste bezwaar van eBooks is niet de techniek, maar dat zijn de door de uitgever opgelegde restricties. Er is dan ook nog de, niet onbegrijpelijke, angst dat met de elektronische boeken hetzelfde gebeurt als met de muziek. Daarom zijn eBooks voorzien van een bescherming die kopiëren en verspreiden tegen moet gaan. Helaas zijn er twee verschillende systemen en er zijn om commerciële redenen maar weinig eReaders die beide formaten aankunnen.

Nadelen en voordelen

In het verleden heb ik op mijn computer een aantal eBooks gekocht en gedownload. Helaas bleken die minder gemakkelijk te transporteren naar mijn andere mobiele apparaten; niet bepaald gebruiksvriendelijk. Toegegeven, ik had geen zin om het na een aantal pogingen verder uit te zoeken; misschien voor een volgend artikel ;-).

Een ander nadeel, in tegenstelling tot gewone boeken, is dat door de beveiliging een eBook niet uitgeleend, weggeven of tweedehands verkocht kan worden. Een bijkomend nadeel is dat eBooks in de regel net zo duur of soms zelfs duurder zijn dan de papieren versie. De aanschaf van een eReader, die bij 99 euro begint, wordt op die manier niet snel terugverdiend.

Tegenover al dat leed staat het genot. Zelfs op een tablet is het lezen van een (dik) boek prettiger, maar dan wel als pdf, zodat je van de opgelegde beperkingen geen last hebt.

Een ander voordeel van elektronische boeken en tijdschriften is dat deze te doorzoeken zijn op trefwoorden en dat (als het om pdf's gaat) met software als Foxit Reader de teksten van aantekeningen voorzien kunnen worden; ideaal voor studenten en scholieren (zeker als ze niet meer in hun werkboeken mogen schrijven omwille van de kosten) en verder iedereen die veel met teksten omgaat zoals journalisten en beleidsmedewerkers.

Het is dan ook jammer dat je bij de boekhandel nog amper eBooks kunt kopen. Waarom niet de mogelijkheid om bij de boekhandel een boek in te kijken en vervolgens dat boek (ook) daar als eBook te kunnen kopen zodat de boekhandel er ook wat aan kan verdienen?

Nog een (groot) voordeel van eBooks en in nog grotere mate bij e-tijdschriften, is dat deze geen fysieke ruimte innemen. Tijdschriften moet je op een gegeven moment weggooien; een eMagazine kun je ook jaren later nog inzien. Helaas is er echter nog vrijwel geen enkel tijdschrift digitaal te verkrijgen; althans nog niet met een abonnement, en uiteraard ga ik voor een tijdschrift niet dubbel (papier en digitaal) betalen.

Voor mij was dat reden om voor dit en ook volgend jaar een aantal abonnementen op te zeggen. Ik wilde ze in principe wel hebben, maar las ze te weinig en vind het zonde om ze na een paar jaar wegens ruimtegebrek te moeten weggooien.

Milieuaspecten

Ten slotte: of eBooks beter zijn voor het milieu dan boeken betwifel ik. Natuurlijk spaart een eBook of eMagazine bomen, maar daartegenover staat de vervuilende elektronica-industrie.

En eReaders en tablets zijn minder gemakkelijk te recyclen dan een boek.

